

Enhed
INTOKO, Interna-
tional Økonomi

Samlenotat til Folketingets Europaudvalg vedr. ECOFIN den 12. februar 2013

Sagsbehandler

-

Koordineret med

-

Sagsnr.
2013-04769

1. Forslag til forordninger vedr. styrket eurosamarbejde ("two-pack") Side 2
-Politisk enighed
KOM(2011)819, KOM(2011)821

Doknr.
55515

Versionsnr.
-

2. (FF) Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i Side 7
2011
-Rådsanbefaling
KOM-dokument foreligger ikke

Dato
01-02-2013

3. Side 17
Retningslinjer for EU-budgettet for 2014
-Rådskonklusioner
KOM-dokument foreligger ikke

4. Side 19
Forberedelse af G20-finansministrenes og centralbankchefernes
møde den 14.-16. februar 2013
-Generel indstilling
KOM-dokument foreligger ikke

5. Europæisk semester: Kommissionens årlige vækstundersøgelse Side 23
2013
-Rådskonklusioner
KOM(2012)750, KOM(2012)752

6. Europæisk semester: Proceduren for makroøkonomiske Side 27
ubalancer, scoreboardrapport 2013
-Rådskonklusioner
KOM(2012)751

7. Rapporten om finanspolitisk holdbarhed 2012 Side 38
-Rådskonklusioner
KOM-dokument foreligger ikke.

Dagsordenspunkt 1: Forslag til forordninger vedr. styrket eurosamarbejde ("two-pack")

KOM(2011)819, KOM(2011)821

Resumé

Der føres aktuelt trialogforhandlinger om forslagene til forordninger (den såkaldte "two-pack") om styrket budgetdisciplin for eurolandene, dels et forslag til forordning vedr. budgetplaner og dels et forslag til forordning vedr. styrket overvågning af eurolande i alvorlige finansielle vanskeligheder. Der blev opnået politisk enighed om det danske EU-formandskabs kompromisforslag på Rådsmødet d. 21. februar 2012.

Der er under trialogforhandlingerne i slutningen af 2012 opnået enighed om, at en række ændringsforslag fra Europa-Parlamentet ikke skal indgå i selve forslagene, men i en erklæring fra Kommissionen.

Der er usikkert, om der kan opnås enighed i trialogen om et endeligt kompromis, herunder erklæringen, inden ECOFIN.

Baggrund

Kommissionens to forslag til forordninger af 23. november 2011 ("two-pack'en") skal vedtages ved fælles beslutningsprocedure af Rådet og Europa-Parlamentet. Det drejer sig dels om et forslag til forordning vedr. budgetopfølgning og overvågning af lande i EDP-proceduren og dels om et forslag til forordning vedr. styrket overvågning af eurolande, der oplever finansielle vanskeligheder eller har et låneprogram.

På baggrund af forhandlinger i Rådsarbejdsgruppen ledet af det danske formandskab, blev der allerede på Rådsmødet 21. februar 2012 opnået politisk enighed om formandskabets kompromisforslag. Europa-Parlamentets ordførere på de to forordninger opnåede dog først et forhandlingsmandat til trialogforhandlinger med Rådet på plenarforsamlingen d. 13. juni 2012. Trialogforhandlinger er indledt den 11. juli 2012 under det cypriotiske formandskab.

På ECOFIN d. 13. november opnåede det cypriotiske formandskab et opdateret forhandlingsmandat for trialogforhandlingerne, og på ECOFIN d. 4. december var det forventningen, at man ville kunne opnå enighed inden årsskiftet. Det lykkedes dog ikke, da Europa-Parlamentet udskød afstemning i Plenarforsamlingen medio december om forslaget.

Indhold

De to forordninger har flg. hovedindhold i den form, som Rådet opnåede enighed om den 21. februar 2012 på basis af Kommissionens oprindelige forslag:

Forslag til forordning vedr. budgetplaner m.v.

Formålet med Kommissionens forslag om overvågning og vurdering af eurolandenes finanslovsforslag er at styrke budgetdisciplinen i euroområdet og dermed sikre eurolandenes overholdelse af de fælles finanspolitiske regler i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder særligt landenes korrektion af uforholdsmæssigt store underskud.

For at styrke eurolandenes finanslovsprocesser og effekten af de fælles finanspolitiske regler og det europæiske semester lægger forslaget op til en fælles tidslinje for finanslovsprocesserne med konkrete skæringsdatoer for eurolandenes udmelding af mellemfristede budgetmål, fremlæggelse af budgetplaner og finanslovsforslag (15. oktober) og endelig vedtagelse af finansloven (31. december).

Forslaget lægger op til, at der skal gennemføres overvågning og vurdering af en budgetplan for det kommende år fra det enkelte euroland, som den 15. oktober hvert år skal præsenteres for Kommissionen og eurogruppen. Budgetplanen skal som minimum indeholde landenes mål for den offentlige saldo samt større poster for udgifter og indtægter, fremskrivninger af udgifter og indtægter uden nye tiltag samt en specificering af de tiltag, der skal sikre overholdelse af budgetmålene. Ved særlig utilstrækkelig overholdelse af Stabilitets- og Vækstpagten skal Kommissionen inden for to uger kunne anmode det pågældende land om en revideret budgetplan. Kommissionen kan ud fra en helhedsvurdering udtale sig om det pågældende lands budgetplan, hvorudfra eurogruppen kan drøfte det pågældende lands budgetmæssige situation. Kommissionen har ikke formelle beføjelser til at tage yderligere skridt over for det pågældende land.

Eurolandene skal rettidigt informere Kommissionen og eurogruppen om eventuelle planer om at udstede yderligere national gæld. Dette skal ske inden for en fælles ramme, som skal fastsættes af Kommissionen og medlemslandene.

For at styrke eurolandenes korrektion af uforholdsmæssigt store underskud lægger forslaget op til øget budgetovervågning af lande i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud (EDP). Eurolande skal efter en rådsbeslutning om et uforholdsmæssigt stort underskud og en henstilling om at korrigere underskuddet rapportere til Kommissionen og ECOFIN angående opfølgningen på henstillingen, effekten af nye diskretionære tiltag, budgetmålene samt information angående tiltag til at opfylde målene, hvilket skal gøres senest 6 måneder efter vedtagelse af henstillingen og hver 6. måned derefter. Hvis det pågældende land har modtaget et pålæg (en skærpet henstilling) skal landets budgetopfølgingsrapport indeholde information om tiltag, der sikrer overholdelse af det konkrete pålæg. Lande i EDP-proceduren kan blive pålagt en ekstern revision af kvaliteten af landets statistik over offentlige finanser. Ligeledes kan lande blive pålagt at fremlægge yderligere information angående overvågningen af landets korrektion af et uforholdsmæssigt stort underskud. Kommissionen skal i sin vurdering af, hvorvidt et land har gennemført effektive tiltag ifm. EDP-proceduren, tage højde for landets budgetopfølgingsrapport. Hvis der er risiko for manglende efterlevelse af en henstilling, vil Kommissionen kunne give landet en henstilling om at gennemføre yderligere budgettiltag samt en frist for implementeringen af disse. Det pågældende land skal rapportere om efterlevelsen af henstillingen, hvilket skal vurderes af Kommissionen.

Forslag til forordning vedr. styrket overvågning af eurolande i låneprogrammer mv.

For at beskytte euroområdet som helhed mod negative virkninger af, at enkelte eurolande oplever alvorlige finansieringsvanskeligheder eller finansiell uro, og for at sikre de pågældende eurolandes tilbagevenden til normale finansieringsvilkår, lægger forslaget op til, at der gives mulighed for at styrke den økonomiske og finanspolitiske overvågning af eurolande, der oplever sådanne alvorlige vanskeligheder. Den styrkede overvågning vil blandt andet gælde eurolande, der modtager ekstern lånebistand gennem f.eks. eurolandenes lånefaciliteter EFSF/ESM og IMF. Lande, som generelt er i finansieringsvanskeligheder, vil også kunne komme under skærpet overvågning, inden det resulterer i et egentligt låneprogram. Ifølge forslaget vil det være op til Kommissionen efter høring af det berørte euroland at beslutte at iværksætte en styrket overvågning af et land i vanskeligheder. Beslutningen skal genovervejes hver 6. måned.

En styrket overvågning vil ifølge forslaget indebære, at det pågældende euroland regelmæssigt skal fremsende detaljerede redegørelser til Kommissionen og den økonomiske og finansielle komite (EFC) vedr. efterlevelse af de finanspolitiske og økonomiske mål, som er nødvendige for at bringe landet ud af vanskelighederne, ligesom landet på opfordring skal gennemføre stresstest af sine banker. Kommissionen og ECB skal kvartalsvist vurdere implementeringen, og afrapportere herom til EFC.

Hvis Kommissionens vurdering peger på, at der er behov for yderligere tiltag og det pågældende lands finansielle situation vurderes at have betydelige negative virkninger på eurområdets finansielle stabilitet, kan Rådet med kvalificeret flertal på baggrund af et forslag fra Kommissionen, rette en henstilling til det pågældende land om at tage de nødvendige forholdsregler eller forberede et makroøkonomisk tilpasningsprogram. Henstillingen og det forberedende arbejde vedr. det makroøkonomiske tilpasningsprogram skal betragtes som fortrolige.

For lande, der modtager ekstern lånebistand som led i et låneprogram knyttes den skærpede overvågning til, at der skal aftales et makroøkonomisk tilpasningsprogram, som vedtages (og om nødvendigt løbende opdateres) af Rådet med kvalificeret flertal. Tilpasningsprogrammet skal sikre genopretning af en sund og holdbar finanspolitisk og finansiell situation og adgangen til at finansiere sig selv på de finansielle markeder. Tilpasningsprogrammet skal tage udgangspunkt i de seneste henstillinger og anbefalinger rettet til den pågældende medlemsstat, og foreslås i programperioden at skulle træde i stedet for det pågældende eurolands årlige stabilitetsprogram samt indberetningskrav og øvrige forpligtelser som led i en evt. procedure for uforholdsmæssigt store underskud. Tilpasningsprogrammet foreslås desuden at træde i stedet for evt. procedurer for makroøkonomiske ubalancer samt gøre det ud for den årlige overvågning under det europæiske semester for koordinering af den økonomiske politik.

Dialogforhandlingerne

Der er opnået enighed om et kompromisforslag om forordningen vedr. lande i finansielle vanskeligheder i dialogen. Europa-Parlamentet havde oprindeligt fremsat et ændringsforslag om, at et land i finansielle vanskeligheder skulle kunne gå i betalingsstandsning. Dette forslag er foreslået erstattet af en mere generel formulering om, at Kommissionen bør stille forslag om en mekanisme til beskyttelse af lande i finansielle vanskeligheder.

For så vidt angår forordningen vedr. budgetplaner er der fortsat et centralt udestående. Man har indgået aftale om, at en række forslag fra Europa-Parlamentet vedr. blandt andet stabilitetsobligationer og en gældsafviklingsfond ikke skal indgå i selve forordningen om budgetplaner, men i en erklæring efter udkast fra Kommissionen. Enighed mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet om erklæringen udestår og er en forudsætning for en endelig aftale.

Hjemmelsgrundlag

De to forordningsforslag er hjemlet i artikel 136 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), i sammenhæng med TEUF artikel 121, stk. 6. Artikel 136 indebærer, at eurolandene kan vedtage foranstaltninger bl.a. med henblik på at styrke samordningen og overvågningen af eurolandenes budgetdisciplin. Forordningsforslagene skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure, jf. TEUF artikel 294, hvorefter forslaget vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet (kvalificeret flertal), dog således at kun lande med euroen som valuta har stemmeret i Rådet.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Jean-Paul Gauzès (de konservative (EPP), FR) er ordfører på forordning vedr. overvågning af eurolande i finansielle vanskeligheder, og Elisa Ferreira (Socialdemokraterne/Socialisterne (S&D), PT) er ordfører på forordning vedr. budgetplaner. De to ordførere har udarbejdet de rapporter, bestående af ændringsforslag, som er ud-

gangspunkt for dialogforhandlinger med Rådet og Kommissionen, og udgør EP's officielle holdning.

Gauzès's rapport foreslår blandt andet mulighed for placering af et land under retlig beskyttelse ved alvorlige finansielle vanskeligheder (dvs. ved risiko for at staten går fallit). Gauzès støtter dertil Kommissionens forslag om, at et land i finansielle vanskeligheder skal kunne anbefales af Rådet at søge et låneprogram, hvilket er i modsætning til Rådets generelle indstilling, hvor teksten er ændret til at et land i finansielle vanskeligheder skal kunne anbefales at udarbejde et makroøkonomisk tilpasningsprogram.

Ferreiras rapport foreslår, at two-packen skal indeholde bestemmelser om øget fokus på vækst i Kommissionens vurdering af landenes budgetplaner. Rapporten foreslår endvidere, at two-packen skal inddrage centrale elementer fra finanspagten, bestemmelser vedr. en gældsafviklingsfond og bestemmelser om, at Kommissionen skal fremlægge 1) en køreplan for indførelse af stabilitetsobligationer (eurobonds) og 2) et forslag til et vækstinstrument, som kan mobilisere 1 pct. af BNP i EU p.a. i en periode på 10 år, herunder en stigning i EIB's kapital og projektobligationer, der skal investeres i europæisk infrastruktur såsom forskning og teknologi.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Styrket koordination og samarbejde om den økonomiske politik blandt eurolandene vurderes generelt at have positive konsekvenser for den europæiske økonomi og dermed indirekte for den danske økonomi.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen er forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN d. 30. november 2011, hvor Kommissionens præsenterede sine forslag, og forud for ECOFIN d. 21. februar 2012, ECOFIN d. 10. juli 2012, ECOFIN d. 13. november 2012 og senest forud for ECOFIN d. 4. december.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter generelt forslag, der understøtter sunde og holdbare offentlige finanser i euroområdet i overensstemmelse med de fælles regler.

Two-packen vurderes at yde et vigtigt bidrag til styrkelse af det økonomiske samarbejde.

Danmark har ikke stemmeret og vil ikke være omfattet af de to forslag til retsakter, som kun vedrører eurolandene.

Regeringen støtter, at man indgår en endelig aftale med Europa-Parlamentet, som ligger så tæt på Rådets generelle indstilling som muligt.

Andre landes holdning

De andre EU-lande, herunder eurolandene, støtter kompromisforslaget, som godkendt i Rådet, og ventes generelt at støtte en endelig aftale med Europa-Parlamentet, som ligger så tæt på Rådets generelle indstilling som muligt.

Dagsordenspunkt 2: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2011

Resumé

På ECOFIN den 12. februar 2013 forventes Rådets henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2011 vedtaget. Revisionsretten har siden 1995 (for regnskabsår 1994) afgivet en revisionserklæring (DAS) til Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners (betalingers) lovlighed og formelle rigtighed. Erklæringen udarbejdes på grundlag af en DAS-revisionsmetode, der tager hensyn til de særlige forhold vedrørende EU-budgettets forvaltning og kontrol.

Revisionserklæringen for 2011 indeholder følgende hovedbudskaber: En positiv erklæring om regnskabernes rigtighed. En positiv erklæring om betalingerne lovlighed og formelle rigtighed for indtægterne, indgåede forpligtelser på samtlige politikområder og betalingerne inden for områderne "Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse" samt "Administrationsudgifter og andre udgifter". Disse budgetområder vurderes at være uden væsentlig fejlforekomst, d.v.s. med fejl i under 2 % af betalingerne. En negativ erklæring om betalingerne lovlighed og formelle rigtighed på udgiftsområderne "Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte"; "Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed"; "Regionalpolitik, energi og transport"; "Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling" samt "Forskning og andre interne politikker". Disse budgetområder vurderes at have en væsentlig fejlforekomst, dvs. fejl i over 2 % af betalingerne.

På denne baggrund skønner Retten, at den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne som helhed er steget fra 3,7 % i 2010 til 3,9 % i 2011. Denne stigning skyldes i hovedsagen højere fejlfrekvenser på landbrugs- og forskningsområdet, der ikke opvejes af et fald i fejlforekomsten på områderne samhörighed og eksterne forbindelser m.v. De skønnede fejlprocenter i betalingerne for perioden 2006-2011 viser i øvrigt et betragteligt fald i den mest sandsynlige fejlforekomst fra over 7 % i 2006 til under 4 % i årene 2009-2011, hvilket bl.a. afspejler generelle forbedringer af overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet.

Det er efter regeringens opfattelse utilfredsstillende, at Revisionsretten igen må afgive en revisionserklæring med væsentlige forbehold for gennemførelsen af EU's budget. Dette forhold skal - som også fremhævet af Revisionsretten - ses i sammenhæng med budgetgennemførelsens kompleksitet. Baseret på de senere års generelle fremskridt i den finansielle forvaltning og kontrol af budgettet er der dog grund til en vis optimisme, hvad angår muligheden for at opnå en revisionserklæring med fortsat færre forbehold.

Man har fra dansk side fremført synspunkter, der vil kunne bidrage til fortsatte fremskridt i gennemførelsen af EU-budgettet. De danske synspunkter er tilgodeset i det foreliggende udkast til Rådets henstilling om meddelelse af decharge til Kommissionen.

Baggrund

Decharge-proceduren

På ECOFIN den 4. december 2012 præsenterede Revisionsretten årsberetningen - med tilhørende revisionserklæring - om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2011. Revisionsrettens årsberetning blev forelagt for Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg den 6. november 2012 - samme dag som beretningen blev offentliggjort.

ECOFIN tog Revisionsrettens præsentation af årsberetningen til efterretning. Herefter er beretningen blevet behandlet i Rådets Budgetarbejdsgruppe og Coreper med henblik på udarbejdelse af henstilling fra Rådet til Europa-Parlamentet om meddelelse

af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af bud-get-tet,- jf. artikel 319, stk. 1 i Lissabon-traktaten. Henstillingen forventes vedtaget på mødet i ECOFIN den 12. februar 2013. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Retten årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens årsberetning, der omhandler samtlige indtægter og udgifter i Unionen, offentliggøres efter hvert regnskabsårs afslutning. Unionens øvrige institutioner har haft mulighed for at afgive bemærkninger til beretningen.

Som en vigtig del af beretningsarbejdet har Revisionsretten siden 1995 (for regnskabsår 1994) afgivet en revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for disse institutioners behandling af EU's regnskab og dermed Kommissionens gennemførelse af budgettet, jf. også Lissabon-traktatens art. 287, stk. 1. Revisionserklæringen omtales typisk som DAS'en, der er en forkortelse for "déclaration d'assurance". Erklæringen hviler på Revisionsrettens kontrol af regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Regnskabernes rigtighed

I revisionserklæringen om regnskabernes rigtighed udtaler Retten sig om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved regnskabsårets udgang.

I denne del af DAS-revisionen undersøger Retten, om Kommissionen har sikret, at de relevante regnskabsregler reelt anvendes, og om Kommissionens foranstaltninger bidrager til at give rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser.

De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

I revisionserklæringen om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Retten en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet samt den mest sandsynlige fejlfrekvens vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder.

I denne del af DAS-revisionen samler Retten tilstrækkeligt bevis til at afgøre, om midlerne er modtaget og brugt i overensstemmelse med fastlagte fællesskabs- og kontraktbestemmelser, og om midlerne er beregnet korrekt. Rettens revision går i den forbindelse bl.a. ud på at undersøge, om transaktionerne har fundet sted, om modtagerne var berettigede til at få den tildelte støtte, og om de anmeldte omkostninger og mængder var rigtige og støtteberettigede. Transaktionerne (betalingerne) revideres helt ned til det endelige støttemodtagerniveau.

Indhold

Revisionserklæringen

Hovedbudskaber

Revisionserklæringen for 2011 indeholder følgende hovedbudskaber:

Retten afgiver en *positiv erklæring* (en blank erklæring uden forbehold) om regnskabernes rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme. Hermed konstaterer Retten for femte år i træk, at regnskabet er uden væsentlig fejlinformation og dermed rigtigt.

Hvad angår de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed konkluderer Retten, at overvågnings- og kontrolsystemerne samlet set er delvis effektive med

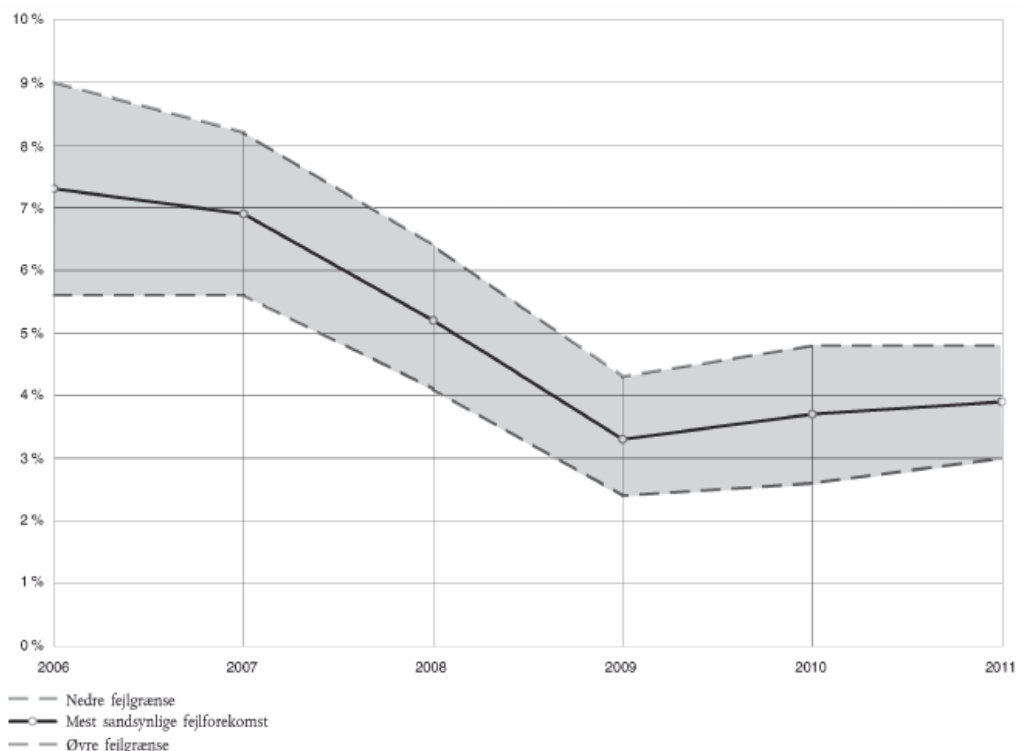
hensyn til at sikre lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet.

Retten afgiver en *positiv erklæring* vedrørende EU's egne indtægter, indgåede forpligtelser på samtlige politikområder og betalingerne inden for områderne "Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse" samt "Administrationsudgifter og andre udgifter". Retten konkluderer, at transaktionerne på disse udgiftsområder er uden væsentlig fejlforekomst, idet fejlprocenten i betalingerne er under 2 %, hvilket er det af Retten acceptable fejlniveau.

Retten afgiver en *negativ erklæring* (en afkræftende erklæring) om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed inden for de resterende fem grupper af politikområder, der omfatter følgende områder: "Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte"; "Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed"; "Regionalpolitik, energi og transport"; "Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling" samt "Forskning og andre interne politikker". På disse udgiftsområder vurderer Retten, at der er tale om en væsentlig fejlforekomst, idet den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne er mere end 2 %, hvilket som nævnt ligger over det af Retten accepterede fejlniveau.

På denne baggrund skønner Retten, at den mest sandsynlige fejlforekomst i betalingerne som helhed er steget fra 3,7 % i 2010 til 3,9 % i 2011, jf. figur 1.

Figur 1: Udviklingen i Rettens skøn vedrørende den mest sandsynlige fejlforekomst i den reviderede population af betalinger i årene 2006-2011¹

Stigningen på 0,2 pct. i den skønnede fejlforekomst fra 2010 til 2011 i betalingerne som helhed skyldes i hovedsagen højere fejlfrekvenser på landbrugs- og forskningsområdet, der ikke fuldt ud opvejes af et fald i fejlforekomsten på områderne samhörighed (strukturfonde, energi og transport m.v.) samt eksterne forbindelser, bistand og

¹ Kilde: Den Europæiske Revisionsret - Årsberetningerne for regnskabsåret 2011, side 23.

udvidelse. En del af de højere fejlforekomster på landbrugsområdet skyldes, at Retten har foretaget en ændring af revisionens omfang på dette område. I forhold til tidligere år omfatter revisionen for 2011 også overholdelse af de såkaldte krydsoverensstemmelseskrav under den fælles landbrugspolitik.² Manglende overholdelse af disse krav indgår nu i beregningen af den mest sandsynlige fejlforekomst, hvilket isoleret set medfører et løft i fejlraten på 0,1 % for betalingerne som helhed. Korrigeret herfor ville fejlprocenten således have været 3,8 pct. Sammenfattende konkluderer Revisionsretten, at skønnet for 2011 over fejlforekomsten i betalingerne som helhed stort set er uændret i forhold til 2010.

Figuren over de skønnede fejlprocenter i betalingerne for perioden 2006-2011 viser i øvrigt et betragteligt fald i den mest sandsynlige fejlforekomst fra over 7 % i 2006 til under 4 % i årene 2009-2011, hvilket afspejler en vedvarende forbedring i forvaltningen af EU's midler. Denne forbedring kan bl.a. tilskrives mere effektive overvågnings- og kontrolsystemer.

Delbudskaber

Retten skøn over den mest sandsynlige fejlforekomst på de forskellige politikområder i henholdsvis 2010 og 2011 fremgår af tabel 1.

² Krydsoverensstemmelseskrav er en række materielle retlige betingelser, som alle modtagere af direkte landbrugsstøtte skal opfylde. Retten har koncentreret sin revision om overholdelsen af udvalgte betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand samt lovgivningsbestemte forvaltningskrav.

Tabel 1: Revisionsrettens skøn over den mest sandsynlige fejlforekomst på EU's udgiftsområder. Sammenligning mellem 2010 og 2011³

Gruppe af politikområder	Mest sandsynlige fejlforekomst (%)	
	2010	2011
Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte		2,9
Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed	2,3	4,0 ⁽¹⁾
Regionalpolitik, energi og transport		6,0
Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling	7,7	5,1 ⁽¹⁾
Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse	1,7	1,1
Forskning og andre interne politikker	1,4	3,0
Administrationsudgifter og andre udgifter	0,4	0,1
Samlet revideret population	3,7	3,9 ⁽²⁾
Indtægter	0,0	0,8

Det bemærkes, at de kombinerede fejlforekomster for 2011 med hensyn til landbrug og samhørighed er angivet for at muliggøre en sammenligning mellem de to år, idet præsentationen af revisionsresultaterne på disse udgiftsområder i 2011 er opdelt på fire delkategorier i stedet for som tidligere på to hovedkategorier. Som tabellen viser, udligner ændringerne i fejlfrekvenserne til dels hinanden, hvilket bekræfter Rettens konklusion om, at fejlforekomsten i betalingerne som helhed stort set er den samme i begge år.

Af særlig interesse er fejlforekomsterne på *udgiftsområderne landbrug, udvikling af landdistrikter, regionalpolitik og beskæftigelse mv.*, der omfatter tabellens første fire grupper af politikområder. Disse områder - hvor forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne - udgjorde knapt 80 % af de samlede betalinger i 2011 på ca. 130 mia. euro.

For alle fire grupper af politikområder konstaterer Retten en række svagheder i Kommissionens og medlemsstaternes overvågnings- og kontrolsystemer, der derfor efter Rettens vurdering kun er delvist effektive. Overvågnings- og kontrolsystemernes formål er at mindske risikoen for fejl i transaktionerne og sikre, at EU-midlerne modtages

³ Kilde: Den Europæiske Revisionsret: Årsberetningerne for regnskabsåret 2011, side 22. Det fremgår af Rettens noter (1) og (2) til sammenligningstabellen, at Rettens brug af revisionsresultatet for 2011 til også at omfatte manglende overholdelse af krydsoverensstemmelseskrav på landbrugsområdet isoleret set har ført til et løft på 0,2 % i skønnet over den mest sandsynlige fejlforekomst på dette område. For betalingerne som helhed har medtagelsen af den manglende overholdelse af krydsoverensstemmelseskrav ført til et løft på 0,1 % i den mest sandsynlige fejlforekomst.

og bruges i overensstemmelse med fastlagte fællesskabsbestemmelser (støtteberettigelse), og at midlerne beregnes korrekt (nøjagtighed).

Om fejlforekomsten i gruppen *"Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte"* bemærkes: Risikoen for fejl på dette område udspringer i første række af forkerte eller unøjagtige oplysninger fra støttemodtager om arealer og besætninger m.v. Størsteparten af de kvantificerbare fejl skyldes, at støttemodtagerne har anmeldt et for stort areal eller ikke-eksisterende dyr, når der er søgt om EU-tilskud. Dertil kommer overtrædelse af krydsoverensstemmelseskrav til naturplejepraksis og miljøbeskyttelse, jf. omtalen heraf i fodnote 3.

Om fejlforekomsten i gruppen *"Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed"* bemærkes: Risikoen for fejl på dette område er høj først og fremmest på grund af de komplicerede regler og støtteberettigelseskriterier vedrørende ordningen for udvikling af landdistrikterne. Fejlforekomsterne udspringer bl.a. af manglende overholdelse af forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug samt brud på reglerne for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler.

Om fejlforekomsten i gruppen *"Regionalpolitik, energi og transport"* bemærkes: Risikoen for fejl på dette område er høj først og fremmest på grund af væsentlige risici i forbindelse med projektf finansiering og offentlige indkøb. Hovedparten af de kvantificerbare fejl drejer sig om brud på reglerne om offentlige indkøb, anmeldelse af ikke-støtteberettigede omkostninger samt manglende modregning af projektindtægter i tilskudsudbetalingen.

Om fejlforekomsten i gruppen *"Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling"* bemærkes: Risikoen for fejl på dette område udspringer af, at der medfinansieres meget forskellige aktiviteter, og at et meget stort antal - ofte små - partnere er involveret i projekt gennemførelsen. Hovedparten af de konstaterede kvantificerbare fejl angår forkert beregnede omkostninger for overhead, personaleforbrug eller projektomkostninger i øvrigt.

Hovedanbefalinger

Revisionsretten har som nævnt afgivet en negativ revisionserklæring om betalingerenes lovlighed og formelle rigtighed på udgiftsområderne landbrug og samhørighed, der omfatter de fire grupper af politikområder, hvor forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Årsberetning for 2011 indeholder bl.a. følgende overordnede anbefalinger vedrørende disse områder:

- Medlemslandenes betalingsorganer vedrørende landbrugsstøtte træffer afhjælpende foranstaltninger, hvis deres forvaltnings- og kontrolsystemer og/eller databaser er mangelfulde.
- Reglerne og betingelserne for, at der kan afholdes udgifter til udvikling af landdistrikterne, forenkles yderligere.
- Kommissionen afhjælper svaghederne i kontrollen med bl.a. regionalfondsmidlerne ved yderligere vejledning/videreuddannelse af medlemslandenes forvaltnings- og revisionsmyndigheder.
- Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at anvende de forenkledede omkostningsordninger på bl.a. beskæftigelsesområdet, som forordningerne tillader, hvorved risikoen for fejl kan formindskes.

Derudover fremlægger Retten en række anbefalinger på de politikområder, der forvaltes direkte af Kommissionen.

Omtalen af Danmark

Retten's årsberetning indeholder en række kritiske bemærkninger om Danmark vedrørende overvågnings- og kontrolsystemerne på landbrugsområdet. Danmark var et af de seks lande, der blev udvalgt til en undersøgelse af de nationale forvaltnings- og

kontrollsystemer vedrørende henholdsvis Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).

Retten undersøgelse af overvågnings- og kontrollsystemerne vedrørende *Den Europæiske Garantifond for Landbruget*, der finansierer alle EU's udgifter til direkte støtte og markedsforanstaltninger, viste for alle de seks undersøgte lande, at det såkaldt Integrerede Forvaltnings- og Kontrollsystem (IFKS) efter Retten vurdering samlet set kun var delvist effektivt. For Danmarks vedkommende peger Retten på bl.a. følgende mangler: svagheder i markidentifikationssystemet; unøjagtigheder i databasen over betalingsrettigheder; svagheder i procedurerne for registrering af anmodninger om støtte samt utilstrækkelig kvalitet af arealopmålinger under de stedlige kontroller.

Retten undersøgelse af overvågnings- og kontrollsystemerne vedrørende *Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne*, der medfinansierer en lang række meget forskelligartede projekter under landdistriktsprogrammet, viste for Danmarks vedkommende, at overvågnings- og kontrollsystemerne efter Retten vurdering samlet set ikke var effektive. Retten peger bl.a. på følgende mangler ved det danske system: Ineffektiv kontrol med hensyn til støtteberettigelsesbetingelser og forpligtelser; et utilstrækkeligt system til vurdering af, om omkostningerne i støtteansøgningen er rimelige; samt svagheder i planlægningen og gennemførelsen af kontrolundersøgelser.

I Danmark er det NaturErhvervstyrelsen under Fødevareministeriet, der står for gennemførelsen af EU's landbrugsstøtteordninger. NaturErhvervstyrelsen har oplyst, at siden Revisionsretten i 2011 gennemførte sin undersøgelse af de danske overvågnings- og kontrollsystemer har Styrelsen gennemført en lang række foranstaltninger, som skal forbedre forvaltningen og kontrollen af landbrugsstøtten, og at yderligere tiltag er ved at blive iværksat. Hermed søges sikret, at EU-tilskud også på dette politikområde modtages og bruges i overensstemmelse med fastlagte fællesskabsbestemmelser, og at tilskuddet beregnes korrekt.

Resultaterne af EU's indsats

Revisionsrettens årsberetning indeholder et kapitel om opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet. I denne del af årsberetningen fremlægger Retten sine bemærkninger til Kommissionens rapportering om årets resultater, ligesom de vigtigste tværgående resultater af Retten forvaltningsrevision vedrørende performance - som beskrevet i Retten 16 særberetninger fra 2011 - præsenteres.

Kommissionens resultatrapportering foregår i hovedsagen på to måder: For det første i den traktatbestemte rapport om evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de opnåede resultater, som Kommissionen skal udarbejde til dechargemyndigheden, jf. artikel 318 i Lissabon-traktaten. Og for det andet i generaldirektørernes årlige aktivitetsrapporter. Vedrørende evalueringsrapporten anfører Retten, at rapporten er vag og mangler substans, og at dens nytteværdi derfor er begrænset. Vedrørende aktivitetsrapporterne anerkender Retten, at der er sket forbedringer men påpeger, at der stadig er problemer med relevans, især når det gælder sammenhængen mellem målsætninger og indikatorer, fastsættelsen af kvantificerede mål og frister samt målingen af fremskridt med hensyn til igangværende programmer.

Hvad angår de tværgående resultater af *Retten egen performance-revision* fokuseres på temaerne behovsanalyse, programudformning og EU-merværdi, hvorom der konkluderes følgende:

- Ofte mangler analyser og vurderinger, der kan sikre, at EU-udgifterne målrettes mod de områder, hvor de største behov foreligger.
- Nogle programmer er udformet på en måde, der forringer Kommissionens mulighed for at rapportere om resultaterne og effekten af EU-udgifterne.

- Det er en udfordring for Kommissionen at dokumentere, at EU-udgifterne tilfører EU-merværdi, dvs. giver et større udbytte, end hvis pengene alene var blevet tilvejebragt og anvendt på nationalt plan.

På denne baggrund anbefaler Retten bl.a., at Kommissionen definerer de politiske mål på en sådan måde, at den kan dokumentere og rapportere om, hvordan EU-merværdien sikres i de kommende sektorprogrammer under de nye finansielle perspektiver for perioden 2014-2020.

Hjemmelsgrundlag

Det er Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 319, stk. 1 i Lissabon-traktaten. Kommissionen skal efterfølgende træffe alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge, jf. artikel 319, stk. 3 i Lissabon-traktaten.

Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af budgettet foretages på unionsniveau, og regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig, idet bl.a. Rådets decharge-henstilling indgår som en del af Parlamentets beslutningsgrundlag. Parlamentet forventes at træffe sin decharge-beslutning i første halvdel af maj 2013.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Rådets behandling af Revisionsrettens årsberetning har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser og samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådets behandling af Revisionsrettens årsberetning har ingen statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten, jf. Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Rettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Retten foregår gennem Rigsrevisionen. Rigsrevisor har bl.a. på denne baggrund udarbejdet et faktisk notat af 30. november 2012 til Statsrevisorerne om Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2011. I notatet orienteres om udvalgte dele af Rettens årsberetning, herunder Rettens kritik af de danske myndigheders forvaltning af EU-midlerne på landbrugsområdet, ligesom der redegøres for udviklingen i samarbejdet om revision i EU.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om Revisionsrettens årsberetning for 2011 har den 30. november 2012 været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for mødet i ECOFIN den 4. december 2012.

Holdning

Dansk holdning

Den "positive DAS"

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten gennem alle årene - siden revisionserklæringens indførelse - med visse forbehold har anset EU's regnskaber for at give et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter samt finansielle stilling. Denne del af revisionserklæringen har som helhed betragtet været positiv gennem alle årene og har for de sidste fem regnskabsår været uden forbehold (blank erklæring).

Regeringen finder det ligeledes tilfredsstillende, at Retten afgiver en positiv erklæring uden forbehold om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed vedrørende EU's egne indtægter, indgåede forpligtelser vedrørende samtlige syv politikområder og betalingerne inden for de to udgiftsområder "Eksterne forbindelser, bistand og udvikelse" samt "Administrationsudgifter og andre udgifter". Retten konkluderer, at transaktionerne på disse områder er uden væsentlig fejlforekomst (fejl i under 2 % af betalingerne).

Den "negative DAS"

Regeringen finder det utilfredsstillende, at Revisionsretten igen har måttet afgive en negativ revisionserklæring om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed inden for de resterende fem udgiftsområder, hvor der efter Rettens vurdering var en fejlforekomst i over 2 % af betalingerne. Det drejer sig om politikområderne "Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte"; "Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed"; "Regionalpolitik, energi og transport"; "Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejds-markedsforhold og ligestilling" samt "Forskning og andre interne politikker".

Når det gennem årene i praksis har vist sig så vanskeligt at gennemføre EU-budgettet på en fuldt tilfredsstillende måde, hænger dette efter regeringens opfattelse sammen med, at forvaltningen og kontrollen af EU's budget er en særdeles kompliceret opgave. Det gælder særligt på de områder, hvor forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Gennemførelsen af budgettet er her fordelt på mange forskelligartede og geografisk spredte organer, der rækker fra Kommissionens → centrale forvaltning over national, regional og lokal forvaltning til det meget store antal lokale støttemodtagere (institutioner, enkeltpersoner m.m.) på de forskellige politikområder.

Disse særlige karakteristika ved EU-budgettets gennemførelse har Revisionsretten gennem årene understreget ved mange lejligheder, hvor det endvidere påpeges, at et udviklet retsgrundlag med mange støtteberettigelseskriterier øger den iboende risiko for fejl. I årsberetningen for 2011 fremhæver Retten således behovet for en forenkling af tilskudsordningen for udvikling af landdistrikterne med henblik på at nedbringe fejlriskoen og dermed den høje fejlforekomst.

Holdbare fremskridt

Der er dog ikke tale om nogen fastlåst og dermed statisk situation, idet Rettens revisionsresultater som præsenteret i de senere års beretninger bekræfter, at den skønnede fejlprocent for budgettet som helhed har været faldende og synes at have stabiliseret sig på et historisk set lavt niveau, jf. også beskrivelsen af de senere års udvikling i figur 1.

Hvad angår situationen i 2011, har et fald i fejlforekomsten på samhørigheds- og bistandsområdet ikke helt kunnet opveje de højere fejlfrekvenser på landbrugs- og forskningsområdet, hvilket har medført en lille stigning i den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne som helhed fra 3,7 % i 2010 til 3,9 % i 2011. Denne beskedne stigning skal dog ses på baggrund af et betragteligt fald i den mest sandsynlige fejlforekomst fra over 7 % i 2006 til under 4 % siden 2009. Det betyder med andre ord, at mindst 96 % af alle betalinger i perioden 2009-2011 var uden kvantificerbare fejl. Dertil

kommer, at revisionsomfanget er øget på landbrugsområdet, og korrigeres der herfor, er den mest sandsynlige fejlfrekvens stort set uændret sammenlignet med 2010.

Der er derfor grund til en *vis optimism*e, hvad angår muligheden for fortsat at opnå en revisionserklæring med samlet set endnu færre forbehold og dermed en mere "positiv DAS". Trods de stedfundne fremskridt er det imidlertid klart, at der også fremover er brug for et langt og sejt træk fra alle involverede parter side, således at den samlede budgetgennemførelses kvalitet kan løftes yderligere.

I øvrigt bemærkes, at skiftende regeringer i mange år har tillagt Rådets behandling af Revisionsrettens årsberetning stor betydning. Der er derfor tale om en vigtig sag for Danmark. Fra dansk side prioriteres det fortsatte fokus på hovedmålet: Opnåelsen af en fuldt ud positiv og dermed "blank" revisionserklæring for budgettet som helhed. I den aktuelle situation har regeringen arbejdet for, at Rådets dechargehenstilling til Parlamentet om Kommissionens gennemførelse af budgettet for 2011 kan bidrage til fortsatte fremskridt i budgetgennemførelsen på såvel Unions- som medlemsstatsniveau og dermed en mere sund finansforvaltning af EU's bevillinger som helhed. I forlængelse heraf har Danmark fremført synspunkter, der kan medvirke til at forbedre den finansielle styring og kontrol af budgettet.

På denne baggrund forventes, at man fra dansk side kan tilslutte sig Rådets henstilling, der anbefaler Europa-Parlamentet at give decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2011.

Andre landes holdning

Synspunkterne deler sig i hovedsagen i to grupper i henseende til, hvor aktivt Rådet bør forholde sig til Revisionsrettens kritik: På den ene side en mindre landegruppe, der i varierende grad lægger vægt på snarest muligt at opnå en revisionserklæring med færre forbehold (en mere "positiv" DAS) og ønsker, at medlemsstaterne skal gøre en aktiv indsats herfor. Og på den anden side en større landegruppe, der lægger mere vægt på Kommissionens traktatbestemte, formelle ansvar for den samlede gennemførelse af EU-budgettet end de enkelte medlemsstaternes faktiske ansvar for budgetgennemførelsens kvalitet. Disse lande er herudover generelt ikke voldsomt bekymrede over Revisionsrettens gentagne kritik.

Dagsordenspunkt 3: Retningslinjer for EU-budgettet for 2014

Baggrund og indhold

Rådet vil have en drøftelse af Rådets prioriteter for næste års budget, således at disse kan fremføres i god tid, før Kommissionen fremlægger sit budgetforslag for 2014 i april

Fra Rådets side forventes der lagt vægt på, at EU's budget for 2014 afspejler de konsolideringsbestræbelser, der pågår i medlemslandene. På baggrund heraf skal den flerårige finansielle ramme overholdes med tilstrækkelig margen i hver udgiftskategori til uforudsete udgifter, ligesom budgetteringen skal være retvisende og realistisk.

Fra Rådets side forventes der samtidig at blive lagt vægt på, at der på EU-budgettet findes en passende balance mellem konsolideringsbestræbelser og investeringer, der kan bidrage til at fremme vækst.

Rådet forventes endvidere at udtrykke bekymring for størrelsen af udbetalte forpligtelsesbevillinger på EU's budget (RAL) samt opfordre til, at der tages hånd om problemstillingen Udfordringen ved store udbetalte forpligtelsesbevillinger er, at de vanskeliggør planlægningen af betalingsbevillinger.

Det forventes også understreget, at Kommissionen har et ansvar for at overholde det aftale budget, og at anvendelsen af ændringsbudgetter derfor bør begrænses til et absolut minimum.

Herudover forventes Rådet at komme med specifikke anbefalinger for en række konkrete udgiftsområder på 2014-budgettet i et sæt rådskonklusioner:

Ledsagende dokumenter til forslag til EU's budget: Det forventes, at Rådet vil understrege vigtigheden af, at de forklarende dokumenter vedrørende blandt andet budgetteringsforudsætninger, som ledersager EU's budget for 2014, er så transparente, lettilgængelige og præcise som muligt.

Administration: Rådet forventes i lyset af bestræbelserne i medlemslandene på at effektivisere de offentlige administrationer at opfordre EU-institutionerne til at reducere eller i det mindste ikke at forhøje de administrative udgifter.

Agenturer: Det forventes, at Rådet i lighed med tidligere år vil understrege behovet for retvisende budgettering af bevillingerne til agenturer for at undgå tidligere års tendens til overbudgettering.

Hjemmelsgrundlag

Traktatens art. 314 (beslutningsprocedure for budgettet)

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Rådets konklusioner har ingen statsfinansielle konsekvenser. De statsfinansielle konsekvenser af EU's budget for 2014 afhænger af det endelige budget, som forventes vedtaget i november/december 2013.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådets konklusioner har ingen samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen lægger stor vægt på, at budgettet for 2014 afspejler de konsolideringsbe-
stræbelser, der finder sted i medlemslandene, samt på understregningen af, at Kom-
missionen har et ansvar for at overholde det vedtagne budget.

Andre landes holdning

Det forventes, at der kan opnås enighed om konklusionerne.

Dagsordenspunkt 4: Forberedelse af G20-finansministrenes og centralbankchefernes møde den 14.-16. februar 2013

Resumé

ECOFIN ventes at forberede en fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer i Moskva den 14.-16. februar 2013 – det første møde, som afholdes af det nye G20-formandskabsland, Rusland. Drøftelserne på G20-mødet ventes at omhandle den aktuelle økonomiske situation, implementering af G20's ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, styrket finansiel regulering og tilsyn, finansiering af investeringer, IMF-relaterede emner og endelig bæredygtighed på energiområdet, råvarer og klimafinansiering.

Baggrund

ECOFIN ventes på rådsmødet den 12. februar at forberede den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer den 14.-16. februar 2013 i Moskva.

G20-mødet for finansministre og centralbankchefer ventes primært at fokusere på den aktuelle økonomiske situation, herunder i USA og i euroområdet, samt på IMF-relaterede emner, herunder status for landenes implementering af 2010-reformen og status for forhandlingerne om revisionen af IMF's kvoteformel. Derudover ventes G20 at drøfte den videre implementering af G20's ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst. Endelig ventes G20 at drøfte styrket finansiel regulering og tilsyn, finansiering af investeringer samt bæredygtighed på energiområdet, råvarer og klimafinansiering.

EU vil på G20-mødet for finansministre og centralbankchefer være repræsenteret ved det irske formandskab og Kommissionen i fællesskab.

Indhold

Den fælles EU-holdning til G20-mødet ventes at lægge vægt på følgende budskaber:

Global økonomi

Hovedrisici for verdensøkonomien inkluderer manglen på troværdige finanspolitiske mellemfristede konsolideringsplaner i USA og Japan, nedjusteringen af den økonomiske vækst i emerging market landene, gældskrisen i euroområdet og geopolitiske spændinger, der kan føre til udsving i olieprisen.

Fra EU's side ventes man at fremhæve, at eurolandene har gjort yderligere fremskridt i krisehåndteringen. Fremskridtene inkluderer enighed i Rådet i december 2012 om en fælles tilsynsmekanisme, godkendelse af 2. udbetaling under det 2. låneprogram til Grækenland og implementeringen af programmet til rekapitalisering af bankerne i Spanien. Ydermere noteres gode fremskridt i Irland og Portugal under deres EU-IMF-programmer. Endelig vedtog Det Europæiske Råd i december 2012 en køreplan for udførelsen af ØMU'en, der bl.a. inkluderer ex ante koordination af økonomiske reformer og kontrakter mellem EU-landene og EU-institutionerne om gennemførelse af reformer. Siden krisens start har der desuden været betydelige betalingsbalancetilpasninger i en række eurolande; hjulpet på vej af forbedret konkurrenceevne i landene i euroområdets periferi samt af en gradvis reduktion af betalingsbalanceoverskud i andre lande. Samlet set er risici for de europæiske økonomier aftaget. Situationen i euroområdet er dog fortsat skrøbelig, hvilket understreger vigtigheden af at holde fast i implementerings- og reformdagsordenen.

G20's ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst

På mødet forventes ministrene bl.a. at drøfte behovet for yderligere koordineret indsats for at fremme den globale vækst samt fremskridtene i forhold til håndteringen af globale ubalancer.

Med hensyn til koordineret indsats til fremme af den globale vækst ventes EU at lægge vægt på, at man skal prioritere implementeringen af de tiltag, man allerede har vedtaget på europæisk plan, samt G20-medlemmernes forpligtelser fra G20-topmødet i Los Cabos i juni 2012. Der er blandt andet centralt at gennemføre strukturelle og institutionelle reformer, der styrker vækstpotentialet. G20-landene blev i Los Cabos enige om at arbejde på at identificere troværdige og ambitiøse landespecifikke mål for gældsraten samt strategier for at nå disse mål frem mod G20-topmødet i St. Petersborg i september 2013. EU lægger desuden vægt på, at G20-landene fastlægger mål og strategier for reduktion af de offentlige underskud, hvor disse ikke allerede findes.

Fra EU's side ventes man i øvrigt at fremhæve fortsat implementering af strukturelle reformer i alle G20-lande som en vigtig prioritet samt vigtigheden af at opnå enighed om et sæt af indikatorer til at vurdere fremskridt i forhold til implementeringen af strukturelle reformer.

EU ventes at lægge på, at der er brug for yderligere momentum i G20's arbejde med udligning af globale ubalancer og ser frem til den opdaterede vurdering af G20-landenes makroøkonomiske ubalancer, som ventes i februar 2013.

Finansiering af investeringer

Det russiske G20-formandskab har fremhævet finansiering af investeringer som en prioritet under sit formandskab. Ministrene ventes at have en orienterende debat om emnet samt at nå til enighed om et arbejdsprogram. Fra EU's side anerkendes det, at finansiering til investeringer er en vigtig forudsætning for vækst og jobskabelse, og at det, givet de begrænsede offentlige budgetter, er det vigtigt at mobilisere privat sektor investeringer.

Finansielt tilsyn og regulering

Fra EU's side lægges der vægt på, at G20 også fremadrettet opretholder fokus på reformer af finansiell regulering og tilsyn. EU støtter Financial Stability Board's (FSB) styrkede overvågning af og rapportering vedrørende reformer af finansiell regulering og tilsyn.

G20 bør holde fokus på arbejdet vedrørende implementeringen af Basel III, G20-forpligtelserne i forhold til derivater, styrket tilsyn med og regulering af skyggebanksystemet ("shadow banking") og håndteringen af globalt systemisk vigtige banker. Især Basel-reformerne står centralt i G20's arbejde med finansiell regulering og tilsyn. G20 bør sikre en koordineret tilgang mhp. at sikre rettidig implementering af standarderne i alle G20-medlemmer.

Reformer af IMF

På G20-topmødet i Los Cabos blev G20-ministrene enige om en yderligere udvidelse af IMF's ressourcer via bilaterale låneaftaler med henblik på at understøtte IMF's globale systemisk vigtige rolle. EU byder de foreløbige fremskridt velkommen og ser frem til, at de resterende låneaftaler falder på plads.

Implementeringen af reformer af IMF's kvoter, stemmer og øvrige styring, som blev vedtaget i 2010, skal forblive en hovedprioritet for G20. Næsten alle EU-lande har ratificeret reformerne, og de lande, som mangler at ratificere, ventes at kunne afslutte ratifikationsprocessen snart. EU opfordrer alle lande, som endnu ikke har ratificeret reformerne til at fremskynde processen.

For at nå en endelig aftale om en ny formel til beregning af kvoterne i IMF, er der behov for at sammenkoble drøftelserne om formelen med drøftelserne om 15. kvotegen- nemgang, der skal afsluttes senest januar 2014. EU finder det afgørende for IMF's legitimitet, at drøftelserne og beslutninger om revisionen af IMF's kvoteformel og 15. kvotegen- nemgang forbliver forankret i IMFC og IMF's bestyrelse, hvor alle IMF's med- lemmer er repræsenteret. I den forbindelse kan G20 spille en understøttende rolle ved at supplere det igangværende arbejde i IMF's beslutningsorganer. EU støtter den integrerede pakkelses- tilgang til revisionen af kvoteformlen, dvs. at der ikke vil blive truffet beslutning om enkelte variable i formelen uafhængigt af de øvrige variable i den samlede kvoteformel. De vigtigste variable i kvoteformlen bør fortsat være både BNP og åbenhed, da disse variable bedst afspejler IMF's rolle.

Bæredygtighed på energiområdet, råvarer og klimafinansiering

På G20-mødet ventes ministrene at diskutere det fremadrettede arbejde i G20 for så vidt angår bæredygtighed og råvarer. Fra EU's side lægges vægt på, at arbejdet ved- rørende råvarer fokuserer på behovet for effektive og gennemsigtige råvaremarkeder. Der lægges endvidere vægt på, at udfasningen af ineffektive subsidier på fossile brændstoffer forbliver en vigtig prioritet for G20.

EU støtter fortsættelsen af G20's arbejde vedrørende klimafinansiering. G20's analyti- ske arbejde bør se nærmere på landenes nationale erfaringer med klimafinansiering samt undersøge metoder til at sikre øget inddragelse af den private sektor.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i denne sag.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen vurderes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Overord- net ventes G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske conse- kvenser i det omfang, at det understøtter global økonomisk vækst og beskæftigelse samt finansiell stabilitet.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. ECOFIN's forberedelse af G20 økonomi- og finansministtermøde 4.-5. november 2012 forelagdes Folketingets Europaudvalg til orientering den 5. oktober 2012 forud for rådsmødet (ECOFIN) den 9. oktober 2012.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side ventes man at kunne støtte den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer den 14.-16. februar 2013.

Fra dansk side lægges generelt vægt på en grundig EU-forberedelse i ECOFIN forud for G20-møder for finansministre og centralbankchefer og deres stedfortrædere. Det er vigtigt, at EU står samlet i G20, og at de fælles EU-holdninger (Terms of Reference) til G20-møderne klart og præcist fastlægger EU's holdning til sagerne på G20's dagsorden.

Endvidere lægges der vægt på, at gennemførelsen af initiativerne i G20 er i overensstemmelse med EU's gældende økonomisk-politiske rammer og beslutninger, herunder for så vidt angår G20-landenes koordinering af finanspolitiske konsolideringsstrategier og implementeringen af G20-rammen for stærk, bæredygtig og balanceret vækst.

G20's arbejde med at overvåge og adressere de store og vedvarende makroøkonomiske ubalancer i enkelte G20-lande støttes. Initiativet er et vigtigt element i håndteringen af de globale ubalancer og arbejdet med at skabe grundlag for stærk, bæredygtig og balanceret vækst.

Fra dansk side lægges der vægt på, at drøftelserne og beslutninger om evalueringen af IMF's kvoteformel og 15. kvotegennemgang forbliver forankret i IMFC og IMF's bestyrelse, hvor alle IMF's medlemmer er repræsenterede.

Andre landes holdning

Landene ventes generelt at kunne støtte den fælles EU-holdning (Terms of Reference) forud for G20-mødet for finansministre og centralbankchefer den 14.-16. februar 2013.

Dagsordenspunkt 5: Europæisk semester: Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2013

KOM(2012) 750, KOM(2012) 752

Resumé

Det Europæiske Råd (DER) skal på topmødet 14.-15. marts 2013 vedtage konklusioner med generelle økonomisk-politiske retningslinjer til EU-landene på baggrund af Kommissionens årlige vækstundersøgelse (Annual Growth Survey) og rådskonklusioner fra bl.a. ECOFIN. ECOFIN's rådskonklusioner ventes vedtaget på rådsmødet den 12. februar 2013. Landene ventes at tage højde for DER's retningslinjer i deres stabilitets- og konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer.

Baggrund

Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2013, der blev offentliggjort den 28. november 2012, udgør startskuddet til det europæiske semester 2013. Vækstundersøgelsen består af en overordnet rapport samt 3 delrapporter, der adresserer hhv. de makroøkonomiske udfordringer, de beskæftigelsesmæssige udfordringer og status for integrationen af det indre marked. Vækstundersøgelsen skitserer de overordnede økonomisk-politiske udfordringer i EU og opstiller en række prioriteter og generelle politikanbefalinger for medlemslandene for det kommende år i forhold til at få de europæiske økonomier tilbage på sporet og fremadrettet sikre vækst og jobs i EU og i de enkelte medlemslande.

De overordnede prioriteter i den årlige vækstundersøgelse 2013 er på linje med prioriteterne i vækstundersøgelsen 2012. Kommissionen lægger således op til, at man i EU – på såvel nationalt plan som EU-plan – især har fokus på 1) fortsættelse af en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering, 2) genetablering af normale lånemuligheder for erhvervslivet, 3) fremme af vækst og konkurrenceevne i dag og i fremtiden, 4) håndtering af arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen, og 5) modernisering af den offentlige forvaltning.

Vækstundersøgelsen indeholder generelle analyser og eksempler på gennemførte tiltag i EU-landene, og kommer med overordnede anbefalinger til euro-området og EU som helhed, men indeholder ikke landespecifikke anbefalinger. Vækstundersøgelsen har været præsenteret og drøftet på ECOFIN den 4. december 2012 og 22. januar 2013.

Indhold

På baggrund af anbefalingerne i den årlige vækstundersøgelse (AGS) 2013, vil ECOFIN på mødet den 12. februar vedtage rådskonklusioner, der sætter fokus på de vigtigste økonomisk-politiske udfordringer og anbefalinger. Rådskonklusionerne ventes blandt andet at lægge vægt på følgende:

Det europæiske semester 2013:

- At hovedprioriteterne i den nuværende situation er at forbedre den økonomiske tillid, genskabe væksten, sikre finanspolitisk holdbarhed og forbedre konkurrenceevnen, og samtidig skabe optimale betingelser for bæredygtig vækst og jobskabelse på længere sigt. Behovet for at bryde den onde cirkel mellem svage finansielle systemer, uroen på gældsmarkederne og den lave vækst, samt sikre fortsat finanspolitisk konsolidering og en holdbar gældsudvikling forventes fremhævet som to centrale forudsætninger for robust vækst og nedbringelse af ledigheden.
- At der trods fremskridt i 2012, ikke er plads til at slække på gennemførelsen af de planlagte nødvendige økonomisk-politiske tiltag. De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer udstukket af ECOFIN i 2012 er fortsat relevante.

- At der i de enkelte medlemslande bør lægges vægt på implementering af annoncerede reformer, som understreget i de landespecifikke anbefalinger. Medlemslandene opfordres til at fremlægge fyldestgørende planer, der i detaljer specificerer de konkrete tiltag for at adressere de finanspolitiske, makroøkonomiske og strukturelle udfordringer. Kommissionen opfordres til at præsentere udkast til landespecifikke anbefalinger, der bygger videre på anbefalingerne fra 2012.

Finanspolitiske og makroøkonomiske retningslinjer:

- At finanspolitisk konsolidering er en afgørende forudsætning for at genoprette tilliden og den makrofinansielle stabilitet som et fundament for vækst og beskæftigelse.
- At den finanspolitiske tilpasning fortsat skal følge en differentieret vækstvenlig konsolideringsstrategi i lyset af de høje gælds niveauer og udfordringerne for den langsigtede finanspolitiske holdbarhed. Stabilitets- og vækstpagten udgør den relevante ramme i forhold til at sikre finanspolitiske tilpasning med varierende hastighed på tværs af landene. Medlemslandene bør fortsætte korrektionen af de uforholdsmæssigt store underskud på linje med forpligtelserne i stabilitets- og vækstpagten.
- At medlemslandene bør give særlig opmærksomhed til finanspolitiske rammer, der styrker troværdigheden, forbedrer de budgetmæssige processer og sikrer en effektiv overvågning af den økonomiske politik.
- At den finanspolitiske konsolidering og genopretningen af den finansielle stabilitet skal kombineres med effektive strukturreformer, der underbygger bæredygtig vækst, forbedrer konkurrenceevnen og bidrager til korrektionen af makroøkonomiske ubalancer gennem øget produktivitet og en forbedring af landenes økonomiske tilpasningsevne. Medlemslandene bør prioritere reformer med et positivt vækstbidrag på kort sigt og vælge en hensigtsmæssig sammensætning af udgifts- og indtægtspolitiske instrumenter med fokus på vækstskabende områder, herunder uddannelse, forskning, innovation og energi. Generelt bør der fokuseres på at gøre arbejdsmarkedene mere fleksible, dynamiske og inkluderende med henblik på en større jobskabelse, især for unge mennesker, og på at skattesystemernes design og struktur bidrager positivt til de makroøkonomiske resultater.
- At der arbejdes på at sikre en forbedring af låneforholdene for små- og mellemstore virksomheder bl.a. gennem de tiltag, der allerede er iværksat af Kommissionen. Endvidere at der arbejdes aktivt mod et mere integreret finansielt system i kraft af blandt andet enighed med Europa-Parlamentet om den fælles tilsynsmekanisme og revisionen af de nye kapitalkrav. Initiativerne i EU's job- og vækstpagt fra juni 2012, herunder indførelse af projektobligationer og kapitaludvidelsen i Den Europæiske Investeringsbank (EIB), er et vigtigt bidrag i forhold til få skabt vækst og forbedret låneforholdene.

Mobilisering af vækstfaktorer på EU-plan:

- At EU-budgettet inden for de fastsatte rammer og gennem yderligere prioritering skal bidrage til at skabe vækst og jobs og øge konkurrenceevnen.
- At tiltag på EU-plan kan underbygge reform- og væksttiltagene i de enkelte medlemslande, herunder videreudviklingen af det indre marked og det digitale indre marked, der har et stort potentiale i forhold til skabe vækst og nye jobs.
- At alle medlemslandene bør tilstræbe en hurtig vedtagelse og implementering af de allerede vedtagne styrkelser af det indre marked. Der bør endvidere fokuseres på det eksterne aspekt af det indre marked samt fri og fair handel på globalt plan.

Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2013 og rådskonklusionerne fra bl.a. ECOFIN vil danne grundlag for DER's generelle økonomisk-politiske retningslinjer i konklusionerne fra topmødet den 14.-15. marts. På baggrund af disse udarbejder medlemslandene deres stabilitets- eller konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer i april. Kommissionen præsenterer en vurdering af programmerne i maj og fremlægger udkast til udtalelser om programmerne og landespecifikke anbefalinger med henblik på behandling og enighed i ECOFIN i juni. DER forventes herefter at tilslutte sig Rådets endelige landespecifikke anbefalinger, hvorefter ECOFIN formelt vil vedtage dem på ECOFIN-mødet i juli.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det styrkede makroøkonomiske samarbejde og overvågning ventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang en sådan overvågning gennem en konsistent implementering bidrager til at understøtte makroøkonomisk stabilitet, og sikrer en bæredygtig vækst og beskæftigelse i medlemslandene.

Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev orienteret om Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2013 forud for ECOFIN den 4. december 2012 og ECOFIN den 22. januar.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter generelt udkastet til rådskonklusioner.

Regeringen er enig i de fem overordnede prioriteter, der er fremlagt i Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2013. Regeringens politik og reformdagsorden er generelt i overensstemmelse med Kommissionens overordnede prioriteter og anbefalinger.

Regeringen lægger vægt på, at EU fortsat har den rigtige økonomisk-politiske strategi, hvor den finanspolitiske konsolidering og reformforpligtelserne er differentieret på tværs af landene i lyset af deres respektive udfordringer, og lægger vægt på, at denne konsoliderings- og reformstrategi gennemføres konsekvent mhp. at genetablere tilliden til de europæiske økonomier, håndtere gældskrisen og sikre holdbar vækst og jobskabelse. Desuden er det vigtigt, at man inden for disse rammer udnytter de eksisterende muligheder på europæisk niveau for at styrke væksten, herunder gennem det indre marked.

Andre landes holdninger

Der ventes generel enighed om rådskonklusionerne blandt medlemslandene.

Dagordenspunkt 6: Europæisk semester: Proceduren for makroøkonomiske ubalancer, scoreboardrapport 2013

KOM(2012) 751

Resumé

Kommissionens scoreboardrapport som led i det europæiske semester for 2013 er offentliggjort 28. november 2012. Der lægges op til analyser af i alt 14 lande: Belgien, Bulgarien, Danmark, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Ungarn, Slovenien, Finland, Sverige, UK, Malta og Nederlandene. ECOFIN ventes på mødet den 12. februar 2013 at have en drøftelse af rapporten og at vedtage rådskonklusioner mhp. input til Kommissionens kommende dybdegående analyser. Kommissionens dybdegående analyser forventes at foreligge i marts. Efterfølgende skal landene i ECOFIN på grundlag af Kommissionens dybdegående analyser drøfte og tage stilling til den videre håndtering af lande med ubalancer, herunder mulige henstillinger i makroubalanceproceduren. Ingen lande har aktuelt sådanne henstillinger.

Baggrund

EU-landene vedtog i 2011 en reform af det økonomiske samarbejde i EU (den såkaldte "six-pack"), herunder et nyt samarbejde om makroøkonomiske ubalancer – makroubalanceproceduren ("*Macroeconomic Imbalance Procedure*", *MIP*). Reformen trådte i kraft ultimo 2011. Hensigten med det nye samarbejde om en mere systematisk makroøkonomisk overvågning er, at man tidligt i et forløb vil kunne identificere potentielt skadelige interne og eksterne ubalancer og fokusere på forebyggelse og korrektion, inden ubalancerne bliver af en mere vedholdende karakter.

Generelt om makroubalanceproceduren

Makroubalanceproceduren operationaliseres via en varslingsmekanisme med et 'scoreboard' bestående af et begrænset antal makroøkonomiske og finansielle indikatorer, som skal give en indledende indikation på ubalancer. Kommissionen offentliggør værdier for de indikatorer, som udgør scoreboardet i en såkaldt scoreboardrapport ('Alert Mechanism Report'), som skal vurdere indikatorernes udvikling i landene og identificere lande, som har ubalancer eller er i fare for at opbygge ubalancer. Bilag 1 viser indikatorer i scoreboardet for det europæiske semester for 2013.

Kommissionen gennemfører efterfølgende, under hensyntagen til Rådets vurdering af scoreboardrapporten, en dybdegående analyse af lande, som ifølge Kommissionens vurdering har eller er i fare for at blive påvirket af ubalancer. I kraft af disse dybdegående analyser gennemføres en grundigere vurdering af, om det pågældende land er påvirket af ubalancer og af disses karakter og risici. Der er således ikke lagt op til mekanisk fortolkning af scoreboardet.

Kommissionens dybdegående analyser vil kunne give anledning til forslag til Rådet om anbefalinger eller henstillinger om at korrigere ubalancerne (makroubalanceprocedurens korrigerende del), afhængig af de identificerede ubalancers karakter. Hvis der vurderes at foreligge uforholdsmæssigt store ubalancer, åbnes en procedure, hvor Rådet vedtager en henstilling til det pågældende land om at korrigere disse ubalancer. I opfølgning på en henstilling fremlægger det pågældende land handlingsplaner, og Rådet skal løbende tage stilling til, hvorvidt det pågældende land har taget effektive tiltag mhp. korrektion af ubalancerne.

Den korrigerende del af MIP'en ophæves, når Rådet efter forslag fra Kommissionen vurderer, at ubalancerne er korrigeret. Der er mulighed for sanktioner for eurolande,

hvis handlingsplanerne vedholdende er utilstrækkelige, eller hvis efterlevelse af henstillinger om at gennemføre tiltag mhp. at korrigere ubalancerne ikke gennemføres.

Makroubalanceproceduren under det europæiske semester for 2012

MIP'en blev gennemført første gang som led i det europæiske semester for 2012, hvor Kommissionen i februar 2012 kom med sin scoreboardrapport. Rapporten udpegede 12 lande: Belgien, Bulgarien, Danmark, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Ungarn, Slovenien, Finland, Sverige og UK til videre dybdegående analyser. Kommissionen vurderede, at disse lande potentielt havde væsentlige ubalancer eller var i risiko for at udvikle sådanne ubalancer. Potentielle ubalancer vedrørte såvel interne som eksterne ubalancer, særligt høj gældssætning (både offentlig og privat gæld), svækket konkurrenceevneudvikling samt store og vedvarende betalingsbalanceunderskud og faldende eksportmarkedsandele, høj nominel lønvækst i sammenhæng med lav produktivtetsvækst. Derudover var der udfordringer ift. udviklingen på aktivmarkeder, særligt boligmarkedet.

Kommissionens dybdegående analyser for landene forelå ultimo maj 2012. Kommissionen vurderede, at de udpegede lande i varierende grad var påvirket af økonomiske ubalancer. Kommissionen lagde imidlertid ikke op til egentlige procedurer for uforholdsmæssigt store ubalancer i form af forslag til Rådet om henstillinger. Ingen lande har således aktuelt henstillinger under MIP'en. De 12 udpegede lande, heriblandt Danmark, modtog anbefalinger vedr. makroubalancer ifm. med de landespecifikke anbefalinger under det europæiske semester for 2012.

Kommissionens scoreboardrapport for 2013

Kommissionens scoreboardrapport for det europæiske semester for 2013 er offentliggjort 28. november 2012 med 2011-værdier for de respektive lande og indikatorer, jf. bilag 3. Der lægges op til dybdegående analyser af i alt 14 lande: Belgien, Bulgarien, Danmark, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Ungarn, Slovenien, Finland, Sverige og UK (jf. landene i 2012) samt Malta og Nederlandene.⁴ Kommissionen vurderer generelt, at disse lande potentielt er påvirket af ubalancer, og at der er behov for at følge op på seneste gennemførelse af makroubalanceproceduren for de udpegede lande for videre at analysere udviklingen i de pågældende lande.

Rapporten bemærker generelt, at EU landene fortsat er væsentligt udfordret af de interne og eksterne ubalancer, som er opbygget i årene forud for krisen. Rapporten peger på fortsatte udfordringer i EU-landene, særligt fsva. høj gældssætning for økonomierne som helhed og i landenes relative konkurrencemæssige stilling. Kommissionen vurderer generelt, at en tilpasning mod korrektion af ubalancer er i gang i EU-lande med væsentlige udfordringer, særligt gældsnedbringelse (såkaldt "deleveraging") i lande med de højeste gældsniveauer samt korrektioner i lande med de største betalingsbalanceunderskud og højeste udlandsgæld.

Kommissionen vurderer på baggrund af ovennævnte, at EU-landenes reformbestrebelse synes at bære frugt. Kommissionen påpeger, at fortsatte reformer er nødvendige, særligt produktivetsfremmende reformer, og at den igangværende tilpasningsproces i EU-landene vil blive langstrakt og kan lægge begrænsninger på den økonomiske aktivitet på kort sigt, bl.a. den indenlandske efterspørgsel. Tilpasningen vil ifølge Kommissionen understøtte vækst og konvergens på længere sigt.

Rapportens overordnede analyse af Danmark

Kommissionen vurderer om Danmark, at der er forbedringer af den danske konkurrenceevne, hvor der er tilpasninger i enhedslønsmkostninger (dvs. lønudviklingen ift. produktivtetsudviklingen) og i den reale effektive valutakurs (dvs. valutakursen, når der samtidig tages højde for den relative prisudvikling overfor andre lande), mens der

⁴ Kommissionen gennemgår alle EU-lande med undtagelse af de fire lande, som er omfattet af programmer for finansiel assistance, Grækenland, Irland, Portugal og Rumænien, som ikke vurderes under MIP'en.

dog er forekommet fortsatte tab af eksportmarkedsandele, hvor Danmark ligger over tærskelværdien på -6 pct. (i kraft af en 2011-værdi på -16,9 pct. ift. en 2010-værdi på -15,5 pct.).

Ift. den private sektors bruttogæld, herunder private husholdninger, bemærker Kommissionen, at niveauet fortsat ligger over tærskelværdien på 160 pct. (i kraft af en 2011-værdi på 238 pct. ift. en 2010-værdi på 244 pct.), men at der for andet år i træk er tale om fald i gælds niveauet. Kommissionen vurderer generelt, at niveauet for den private bruttogæld indebærer risici for den økonomiske stabilitet, hvor en tilpasning på boligmarkedet og i de private husholdningers gæld begrænser genopretningsmulighederne i dansk økonomi. Ifølge Kommissionen udgør niveauet af den private sektors bruttogæld imidlertid i mindre grad en trussel for finansiel stabilitet.

Bilag 2 viser udviklingen i scoreboardindikatorerne for Danmark i perioden 2001-2011.

ECOFIN 12. februar 2013 og videre proces

På ECOFIN den 4. december 2012 præsenterede Kommissionen sin rapport. ECOFIN ventes på mødet den 12. februar 2013 at have en drøftelse af rapporten og at vedtage rådskonklusioner mhp. input til Kommissionens videre dybdegående analyser. Kommissionens dybdegående analyser forventes at foreligge i marts. Efterfølgende skal landene i ECOFIN på grundlag af Kommissionens dybdegående analyser drøfte og tage stilling til den videre håndtering af lande, som vurderes at have ubalancer. ECOFIN vil kunne vedtage mulige anbefalinger som led i de landespecifikke anbefalinger eller egentlige henstillinger under makroudbalanceproceduren efter forslag fra Kommissionen alt efter ubalancerens karakter.

Indhold

Det foreliggende udkast til rådskonklusioner siger bl.a., at Rådet:

- Noterer sig, at mange EU-landes økonomier fortsat er væsentligt udfordrede ift. at korrigere interne og eksterne ubalancer opbygget i årene forud for krisen i form af høje gælds niveauer, svækket konkurrenceevne og finansielle ubalancer, idet en tilpasning er i gang, bl.a. som følge af reformbestrebelse og forbedringer i konkurrenceevne.
- Noterer sig Kommissionens udpegning af 14 lande mhp. videre dybdegående analyser, og anerkender behovet for at følge op på analyserne fra 2012 for de dengang 12 udpegede lande for at vurdere ubalancerens vedholdende karakter, mulige risici og landenes fremskridt mod korrektion. Dette bør ske under hensyntagen til allerede gennemførte politikker og tidligere anbefalinger.
- Tilslutter sig inklusionen af en finansiell indikator i scoreboardet, idet det vurderes, at scoreboardets indikatorer generelt fokuserer på de væsentligste aspekter af makroudbalancer og konkurrenceevneudvikling og at der er behov for at sikre stabilitet, kontinuitet og konsistens i scoreboardet. Om nødvendigt bør Kommissionen i samarbejde med medlemslandene opdatere scoreboardet. Konklusionerne understreger behovet for en videre udvikling af proceduren, bl.a. dens analytiske grundlag og gennemsigtighed.
- Understreger, at de dybdegående analyser skal indeholde en grundig undersøgelse af ubalancerens underliggende årsager i de udpegede lande, hvor der tages højde for sidste års gennemførte dybdegående analyse, landespecifikke forhold, ny tilgængelig information mv.
- Understreger behovet for at sikre en fokuseret og fuld effektiv gennemførelse af proceduren. Det understreges, at der bør fokuseres på de væsentligste udfordringer, særligt konkurrenceevneudfordringer, hvor der klart skelnes mellem lande med forskellige udfordringer og ift. den hastighed, hvormed ubalancerne bør adresseres.
- Opfordrer landene til på en konkret og ambitiøs måde at adressere udfordringer i de nationale reformprogrammer og stabilitets- og konvergensprogrammer, som måtte blive identificeret indenfor rammerne af makroudbalanceproceduren.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig i sagen.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det styrkede makroøkonomiske samarbejde og overvågning, som Kommissionens scoreboardrapport er en del af, vil kunne have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang en sådan overvågning gennem en konsistent implementering af reglerne bidrager til at understøtte makroøkonomisk stabilitet og dermed bæredygtig vækst og beskæftigelse i medlemslandene.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om Kommissionens scoreboardrapport for det europæiske semester for 2013 er tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 4. december 2012.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen støtter og lægger vægt på en troværdig og konsistent implementering af de reformerede regler i det økonomiske samarbejde. Det gælder også makroudbalancesproceduren som led i det europæiske semester for 2013.

Regeringen støtter generelt det foreliggende udkast til rådskonklusioner, særligt en effektiv gennemførelse af makroudbalancesproceduren. Regeringen ventes at kunne støtte den enighed om konklusionerne, der måtte kunne opnås i Rådet på grundlag af Kommissionens rapport og planer om dybdegående analyser af lande vedr. makroøkonomiske ubalancer, samt en videre dybdegående analyse af Danmark.

Når det gælder Danmark, er regeringen indforstået med en nærmere analyse af Danmarks udfordringer. Regeringen er enig i, at Danmark har en konkurrenceevneudfordring, og det er regeringens ambition at styrke konkurrenceevnen, herunder gennem højere produktivitet.

Regeringen er enig i, at den private gældsætning steg væsentligt i årene forinden krisen, og at formuetabet ifm. det økonomiske tilbageslag har skabt et behov for kon-

solidering i den private sektor. Det er vurderingen, at Danmark har taget en del af tilpasningen ift. de ubalancer, der blev opbygget i højkonjunktoren op til krisen. Den høje danske private bruttogæld modsvares fortsat af store formuer i form af boliger, finansiell opsparing og pensionsordninger. Danske husholdninger havde således i 2011 en positiv nettoformue, som trods faldet i boligpriserne fortsat er højere end det historiske gennemsnit. Dermed er de danske husholdninger under ét ganske velkonsoliderede. Regeringen har analyseret husholdningernes formueforhold mv. mhp. at afdække evt. udfordringer på dette område. Analysen viser, at husholdningerne grundlæggende har en robust økonomi, og de er for langt hovedpartens vedkommende rustet til at klare eventuelle rentestigninger.

Andre landes holdning

EU-landene ventes generelt at lægge vægt på en troværdig og konsistent implementering af makroudbalanceproceduren på grundlag af Kommissionens kommende rapport og at kunne støtte udkastet til rådskonklusioner og videre analyse af de 14 udpegede lande.

Bilag 1 - scoreboardets indikatorer for det europæiske semester for 2013

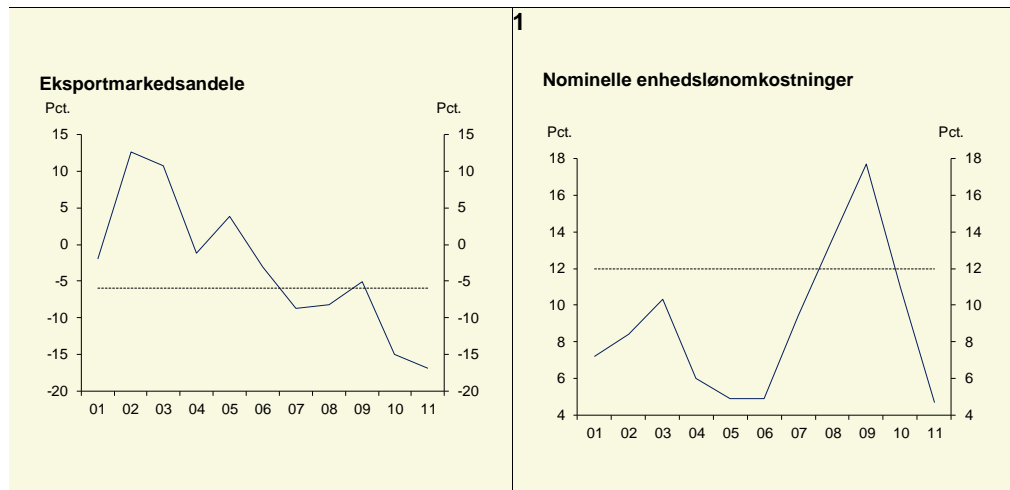
- *Betalingsbalancens løbende poster* som pct. af BNP beregnet bagud som et 3-årigt glidende gennemsnit med tærskelværdier på + 6/- 4 pct. af BNP, dvs. overskud/underskud på betalingsbalancen på 6 hhv. 4 pct. af BNP. Tærskelværdierne afspejler, at store betalingsbalanceunderskud i højere grad vurderes uhensigtsmæssige sammenlignet med store overskud. Betalingsbalancens løbende poster i sammenhæng med kapitalkontoen er en indikator for et lands netto långivning/låntagning overfor udlandet. Et højt betalingsbalanceunderskud indikerer, at økonomien som helhed er låntager, hvilket kan signalere ubalancer og svaghedstegn for en økonomi, hvis låntagningen er uholdbar, og afspejler konkurrenceevneproblemer. Modsat vil høje betalingsbalanceoverskud kunne indikere strukturelle udfordringer i form af en underudviklet indenlandsk efterspørgsel.
- *Den internationale nettoinvesteringsposition* som pct. af BNP med tærskelværdi på -35 pct. af BNP. Den internationale investeringsposition er en indikator for et lands relative aktivposition overfor udlandet. En høj negativ nettoaktivposition overfor udlandet kan angive en økonomi, der er tynget af gæld og rentebetaling til udlandet.
- *Eksportmarksandele* målt i værdimæssige termer beregnet som den 5-årige kumulerede procentuelle ændring med en tærskelværdi på -6 pct. Eksportmarksandele kan være en indikator for udviklingen i et lands konkurrenceevne og måler den relative andel af det enkelte lands eksport ift. den samlede globale eksport.
- *Nominelle enhedslønomkostninger* beregnet som den 3-årige procentuelle ændring med tærskelværdi på +9 pct. for eurolande og +12 pct. for ikke-eurolande. Enhedslønomkostninger er en indikator for et lands omkostningskonkurrenceevne, og angiver den gennemsnitlige arbejdslønomkostning per produceret enhed. Tærskelværdier er differentieret for eurolande ift. ikke-eurolande, der afspejler, at eurolandenes indbyrdes valutakurs per definition er fastlåst, og derfor ikke kan absorbere effekter af en divergerende konkurrenceevneudvikling.
- *Reale effektive valutakurser* baseret på et harmoniseret forbrugerprisindeks og ift. 35 andre industrialiserede lande beregnet som den 3-årige procentuelle ændring i variabelen med tærskelværdier på +/- 5 pct. for eurolande og +/- 11 pct. for ikke-eurolande. Den reale effektive valutakurs er en indikator for et lands konkurrenceevne ift. et lands største handelspartnere, idet den måler den relative prisudvikling og svingninger i nominelle valutakurser. Tærskelværdier er differentieret for eurolande ift. ikke-eurolande, hvilket igen afspejler, at eurolandenes nominelle valutakurs per definition er fastlåst.
- *Ledighed* beregnet bagud som et 3-årigt glidende gennemsnit med en tærskelværdi på 10 pct. Denne indikator er tænkt at skulle overvåge høje og vedvarende ledighedsrater. Denne indikator kan muligvis indikere en potentiel fejlallokering af ressourcer og generel mangel på tilpasningskapacitet i økonomien, om end ledigheden snarere er et symptom og reagerer på andre underliggende ubalancer.
- *Den private sektors gæld* i pct. af BNP med en tærskelværdi på 160 pct. af BNP. Indikatoren er med i scoreboardet, da en uholdbar udvikling heri og for højt et niveau kan have potentielt negative konsekvenser for indenlandsk efterspørgsel og vækst og for den finansielle stabilitet og forstærke den private sektors sårbarhed overfor svingninger i konjunkturerne, bl.a. via aktivpriser, inflation og renter.

- *Kreditgivning til den private sektor* i pct. af BNP (årligt) med en tærskelværdi for væksten heri på 15 pct. af BNP. Der har historisk ofte vist sig at være en sammenhæng mellem væksten i kreditgivningen til den private sektor og forekomsten af finansielle kriser, idet en for høj vækst i kreditgivningen kan medføre øgede sårbarheder i den finansielle og i den private sektor.
- *Udviklingen i reale boligpriser* beregnet som den årlige procentuelle ændring med en tærskelværdi på +6 pct. Rationalet for inklusion af denne indikator er, at udviklingen på boligmarkedet i nogle tilfælde har været en væsentlig forklarende faktor under finansielle kriser. Boliger er gennemgående en væsentlig formuekomponent for husholdningerne i mange lande, og har historisk ofte været forbundet med betydelig variation over konjunkturcyklen, hvilket gør den til en egnet variabel at inkludere i scoreboardet.
- *Den offentlige gæld* i pct. af BNP med en tærskelværdi på 60 pct. af BNP, som er Traktatens referenceværdi. Den offentlige gæld skal ses som værende et supplement til vurderingen af den private gæld, og skal give et mere klart billede af et lands samlede gældssætning. Samarbejdet i EU om at sikre sunde og holdbare offentlige finanser sker fortsat først og fremmest indenfor rammerne af Stabilitets- og Vækstpagten.
- *Ny indikator i scoreboardet: Udviklingen i den finansielle sektors forpligtigelser* målt som den årlige vækstrate i de finansielle passiver med en tærskelværdi på 16,5 pct. Passiverne er den finansielle sektors samlede indlån og anden finansiering. Denne indikator kan give information om udviklingen i størrelsen af det finansielle system og mulige ubalancer i den finansielle sektor.

Bilag 2 – udviklingen i scoreboardindikatorer for Danmark for 2001-2011^{5 6}

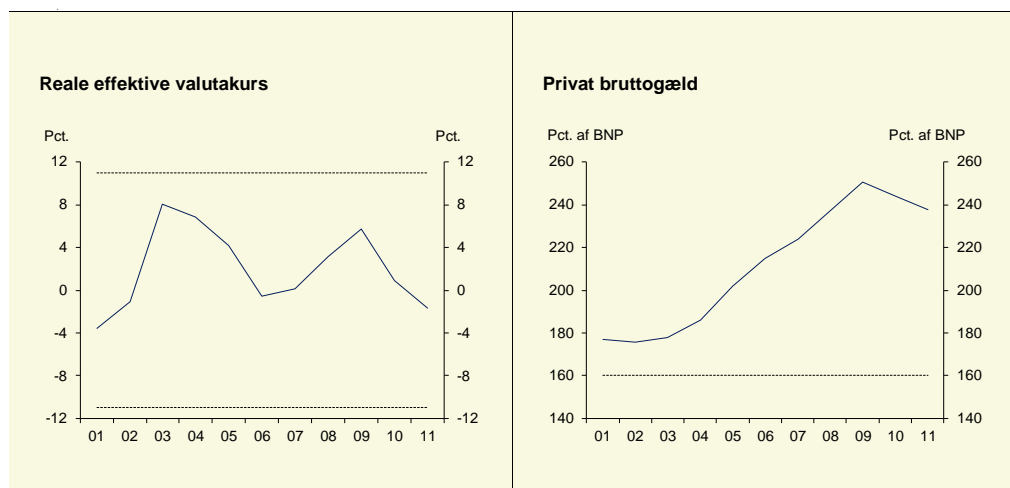

Anm.: Hvert punkt på grafen angiver den kumulerede ændring over de seneste 5 år. En positiv værdi udtrykker en stigning i Danmarks relative eksportandel ift. den samlede globale eksport. En negativ værdi udtrykker en reduktion i Danmarks relative eksportandel. Tærskelværdi på -6 pct.

Kilde: Kommissionen/Eurostat

Anm.: Hvert punkt på grafen angiver den kumulerede ændring over de seneste 3 år. Tærskelværdi på 12 pct.

Kilde: Kommissionen/Eurostat

Anm.: Hvert punkt på grafen angiver den kumulerede ændring over 3 år. En positiv værdi udtrykker en styrkelse (appreciering) af kronens effektive værdi ift. 35 andre industrialiserede lande, dvs. kronekursen, når der tages højde for den relative prisudvikling overfor andre lande. En negativ værdi udtrykker en forringelse (depreciering) af kronens effektive værdi. Tærskelværdi på +/-11 pct.

Kilde: Kommissionen

Anm.: Tærskelværdi på 160 pct. af BNP.

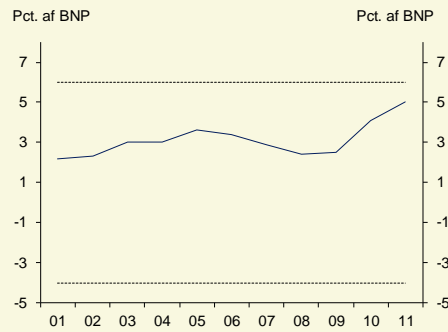
Kilde: Kommissionen/Eurostat

⁵ Det bemærkes, at makroudbalanceproceduren blev gennemført første gang som led i det europæiske semester for 2012, hvor scoreboardt var baseret på 2010-landeværdier for de respektive lande. De respektive tærskelværdier for de enkelte indikatorer er derfor vist i en periode fra 2001-2009, hvor makroudbalanceproceduren ikke var etableret.

⁶ Se bilag 1 for nærmere om scoreboardindikatorerne.

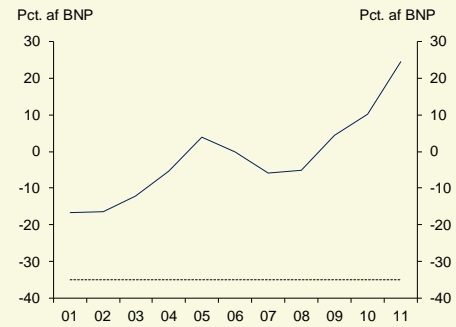
Betalingsbalancen

Anm.: Tærskelværdi på -4 pct. af BNP for betalingsbalanceunderskud og 6 pct. af BNP for overskud.

Kilde: Kommissionen/Eurostat

International nettoinvesteringsposition

Anm.: Tærskelværdi på -35 pct. af BNP.

Kilde: Kommissionen/Eurostat

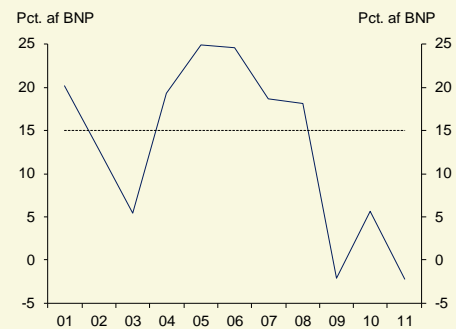
Boligpriser

Anm.: Årlige ændring. Tærskelværdi på 6 pct.

Kilde: Kommissionen/Eurostat

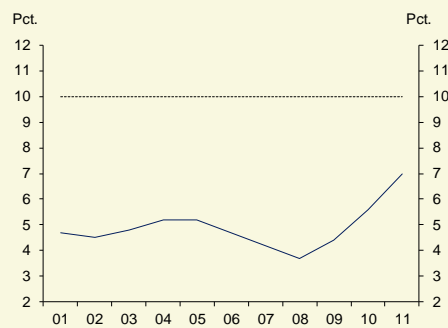
Vækst i privat kreditgivning

Anm.: Tærskelværdi på 15 pct. af BNP.

Kilde: Kommissionen/Eurostat

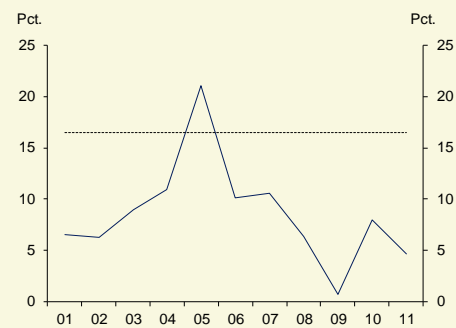
Ledighed

Anm.: Hvert punkt på grafen viser et gennemsnit af ledighedsraten over de seneste 3 år. Tærskelværdi på 10 pct.

Kilde: Kommissionen/Eurostat

Vækst i den finansielle sektors forpligtigelser

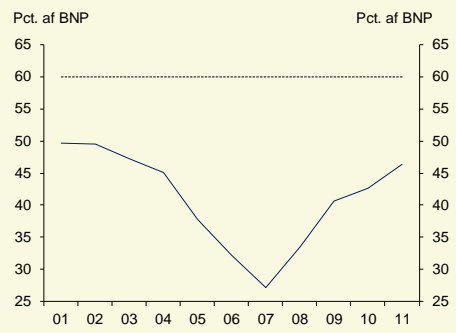

Anm.: Årlige ændring. Tærskelværdi på 16,5 pct.

Kilde: Kommissionen/Eurostat

Offentlig bruttogæld

Anm.: Tærskelværdi på 60 pct. af BNP.

Kilde: Kommissionen/Eurostat

Bilag 3 - scoreboardet for det europæiske semester for 2013

År: 2011	Indikatorer for eksterne ubalancer og konkurrenceevne										Indikatorer for interne ubalancer													
	Betalingbalancen		International netto-investeringsposition		Real effektiv valutakurs		Eksportmarkedandele		Nominelle enhedslønsmkostninger		Boligpriser		Privat kreditgivning		Privat gæld		Offentlig gæld		Ledighed		Vækst i den finansielle sektors forpligtelser			
	-4/+6 pct. af BNP		-35 pct. af BNP		±5 & ±11 pct. - ændring over tre år **		-6 pct. - ændring over fem år		+9 & +12 pct. - ændring over tre år **		+6 pct. - ændring over ét år		15 pct. af BNP		160 pct. af BNP		60 pct. af BNP		10 pct. - gennemsnit over tre år		16,5 pct. - ændring over ét år			
Tærskelværdi	2011	2010/11	2011	2010/11	2011	2010/11	2011	2010/11	2011	2010/11	2011	2010/11	2011	2010/11	2011	2010/11	2011	2010/11	2011	2010/11	2011	2010/11	2011	2010/11
BE	-0,3	0,3	65,7	-12,1	-0,5	-1,8	-10,2	5,2	6,2	-2,3	-0,1	-0,5	11,6	-1,5	236	3	98	2	7,8	0,1	4,7	6,7		
BG	-3,4	7,7	-85,6	12,1	3,1	-7,3	17,2	1,4	20,3	-7,5	-9	2,1	-6,7	-6,5	146	-23	16	0	9,4	1,9	5,6	8		
CZ	-3	-0,5	-49,3	-0,3	0,3	-12,4	8,4	-3,9	3,3	-1,8	0	3,4	2,5	0,8	78	1	41	3	6,9	0,8	3,8	1,3		
DK	5	1,1	24,5	14,2	-1,7	-2,6	-16,9	-1,6	4,7	-6,3	-4,9	-5,4	-2,2	-8	238	-6	47	4	7	1,4	4,7	-3,1		
DE	5,9	0	32,6	-5,8	-3,9	-1	-8,4	-0,1	5,9	-0,7	1,4	2,4	4,8	1,7	128	0	81	-2	6,9	-0,6	2,1	2		
EE	2,8	3,6	-57,8	15	0,8	-5,1	11,1	12	-6,2	-15,5	3,3	5,4	6,8	15,4	133	-43	6	-1	14,4	2,4	-4,4	5,7		
IE*	0	2,7	-96	-5,1	-9,1	-4,1	-12,2	0,6	-12,8	-10,5	-15,2	-4,7	4	8,5	310	-31	106	13	13,3	2,7	-0,6	-6,8		
EL*	-10,4	1,7	-86,1	6,4	3,1	-0,8	-18,7	1,3	4,1	-8,7	-5,1	1,7	-5,5	-4,8	125	1	171	26	13,2	3,3	-3,4	-11,9		
ES	-4,3	2,2	-91,7	-2,2	-1,3	-1,9	-7,6	4	-2,1	-5,4	-10	-6,2	-4,1	-5,5	218	-9	69	8	19,9	3,4	3,7	5,9		
FR	-1,6	0,1	-15,9	-5,9	-3,2	-1,8	-11,2	8,2	6	-1,2	3,8	-1,3	4	1,6	160	0	86	4	9,6	0,6	7,3	4,3		
IT	-2,9	-0,1	-20,6	3,3	-2,1	-1,1	-18,4	0,6	4,4	-3,4	-2	-0,6	2,6	-1	129	3	121	3	8,2	0,6	3,8	2,1		
CY	-8,4	3,7	-71,3	-27,9	-0,9	-1,7	-16,4	3	8,8	1,6	-8,5	-1,9	16,1	-14,4	288	-1	71	9	6,6	1,5	-0,2	5,8		
LV	3,1	3,6	-73,3	6,9	-0,6	-9,1	23,6	9,6	-15	-14,9	4,9	8,8	-2,5	6,3	125	-16	42	-3	18,1	3,8	-4,5	-4,4		
LT	0	2,3	-52,6	3,3	3,6	-5,5	25,2	11,3	-8,4	-9,2	2,4	11,1	-0,8	4,5	70	-11	39	1	15,6	3,1	8,9	8,9		
LU	7,5	1,1	107,8	11,3	0,8	-1,1	-10,1	-13,3	12,5	-4,8	1,5	-1,5	2,5	44,3	326	72	18	-1	4,8	-0,1	11,3	-1,1		
HU	0,6	2,7	-105,9	6,6	-3,3	-2,8	-2,8	-4,2	3,7	-0,2	-4,1	2,6	6,4	25,1	167	12,3	81	0	10,7	1	-2,6	-6,2		
MT	-4,3	1,1	5,7	-3,5	-3	-2,4	11,7	4,8	5,8	-1,9	-2,3	-0,7	2,2	-4,7	210	-2	71	2	6,8	0,2	1,4	-17,1		
NL	7,5	2,5	35,5	7,5	-1,6	-0,6	-8,2	-0,1	5,8	-1,6	-4	-1	0,7	1,4	225	2	66	3	4,2	0,4	7,2	0,4		
AT	2,2	-1,3	-2,3	7,5	-1	0,3	-12,7	2,1	5,9	-3	-8	-6,5	4,1	-2,3	161	-5	72	0	4,4	0,1	-0,3	1,4		
PL	-4,6	0,4	-63,5	0,5	-10,9	-10,4	12,8	-7,3	4,3	-8	-5,7	0,4	7,1	3,3	80	6	56	1	9,2	0,9	4,4	-9,1		
PT*	-9,1	2,1	-105	2,5	-1,9	0,5	-9,5	-0,9	0,9	-4,2	-3,6	-3,7	-3,2	-6,5	249	0	108	15	11,9	1,5	-0,7	-10,7		
RU*	-4,3	2,3	-62,5	1,7	-2,4	8	22,8	1,4	12,9	-9,2	-18,9	-6,8	1,8	0,1	72	-6	33	2	7,2	0,6	4,3	-0,2		
SL	-0,4	2,6	-41,2	-5,5	-0,3	-2,6	-6,1	-0,2	8,3	-7,4	1	0,3	1,9	0,1	128	-1	47	8	7,1	1,2	-1,3	2,1		
SK	-2,1	2	-64,4	1,8	4,3	-7,8	20,9	-11,7	4,4	-5,7	-5,6	-0,7	3,3	0	76	7	43	2	13,4	1,4	1,2	-1		
FI	0,6	-1,5	13,1	3,2	-1,3	-1,6	-22,9	-4,2	9,1	-3,2	-0,3	-7,1	4,6	-2,2	179	1	49	1	8,1	0,4	30,8	11,9		
SE	6,6	-0,9	-8,3	-1,6	3,9	6,4	-11,6	-0,5	1,2	-4,8	1	-5,3	6,3	3,7	232	-5	38	-2	8,1	0,5	3,6	1,5		
UK	-2,2	-0,1	-17,3	6,5	-7,1	12,6	-24,2	0,1	8,1	-3,2	-5,4	-8,8	1	-2,3	205	-7	85	5	7,8	0,8	8,5	0,5		

Kilde: Kommissionen, Anm.: * Programlande, ** Tærskelværdier gældende for hhv. euro- og ikke eurolande. Data er fra scoreboardrapporten udgivet den 28. november 2012.

Dagsordenspunkt 7: Rapporten om finanspolitisk holdbarhed 2012

Resumé

På det kommende ECOFIN ventes ministrene at vedtage rådskonklusioner vedr. holdbarheden af EU-landenes offentlige finanser. På baggrund af tidligere fremlagte fremskrivninger af de aldersrelaterede stigninger i de offentlige udgifter i de kommende årtier samt Kommissionens seneste skøn for landenes niveau for offentlig gæld og strukturelle underskud har Kommissionen i sin holdbarhedsrapport 2012 foretaget en vurdering af den langsigtede holdbarhed af EU-landenes offentlige finanser.

Baggrund

Rådet ventes at drøfte de offentlige finansers langsigtede holdbarhed på baggrund af Kommissionens holdbarhedsrapport, som blev offentliggjort i december 2012. Holdbarhedsrapporten vurderer finanspolitikens holdbarhed i de enkelte EU-lande samt størrelsesordenen af de tilpasninger i finanspolitikken, som vil være nødvendige for at adressere holdbarhedsudfordringerne givet de aktuelle underskud og gælds niveauer og fra de langsigtede demografiske ændringer.

Holdbarhedsrapporten tager udgangspunkt i de seneste fremskrivninger af de aldersrelaterede ændringer i de offentlige finanser og skøn for potentiel vækst m.v. i rapporten fra maj 2012 om de økonomiske konsekvenser af aldring (Aldringsrapporten 2012), udarbejdet af Kommissionen og det økonomisk-politiske udvalg (EPC). Holdbarhedsrapporten bygger desuden på Kommissionens seneste skøn i efterårsprognosen fra november 2012 for hhv. udviklingen i den strukturelle saldo i de enkelte lande og andre relevante forhold som gælds niveau, beholdning af aktiver mv.

Holdbarhedsrapporten opdaterer og videreudvikler Kommissionens seneste holdbarhedsrapport fra 2009. Den opdaterede holdbarhedsvurdering vil blive taget i betragtning ved udarbejdelsen og vurderingen af EU-landenes årlige stabilitets- og konvergensprogrammer.

ECOFIN ventes at vedtage rådskonklusioner om rapporten på baggrund af drøftelsen heraf.

Indhold

Holdbarhedsrapporten vurderer udfordringerne for de offentlige finanser i EU-landene på både kort, mellemlang og lang sigt. Kommissionen har således på baggrund af gældskrisen valgt at anlægge en flerdimensionel tilgang i vurderingen af landenes finanspolitiske holdbarhed, idet der for første gang også foretages vurderinger af de kortsigtede risici.

I rapporten opgøres således følgende indikatorer:

S0 (kort sigt): "Early-warning"-indikator for kortsigtede "fiskale risici", bestående af 28 forskellige indikatorer,.

S1 (mellemlangt sigt): Den ændring af den primære strukturelle saldo (dvs. saldoen rensset for effekter af konjunkturer, engangsforhold og renteudgifter på gæld), som sikrer at ØMU-gælden er under 60 pct. i 2030. Ændringen i den primære strukturelle saldo indfases fra 2014 til 2020 og holdes herefter konstant.

S2 (lang sigt): Den forbedring af den primære strukturelle saldo, som skaber holdbarhed på de offentlige finanser på lang sigt.

Positive indikatorværdier indikerer uholdbarhed, mens negative indikator-værdier indikerer overholdbarhed.

S1- og S2-indikatorerne er traditionelle holdbarhedsindikatorer baseret på skøn for den potentielle økonomiske vækst, den offentlige saldo, samt skøn for de aldringsrelaterede udgifter. Jo højere værdier af S1 og S2 jo større er behovet for finanspolitisk tilpasning, og dermed holdbarhedsrisikoen.

Holdbarhedsberegningerne tager udgangspunkt i Kommissionens skøn for den primære strukturelle saldo, således at der korrigeres for midlertidige forhold som konjunkturrefekte og engangstiltag, og fokuseres på de aktuelle underliggende niveauer for primære udgifter og indtægter.⁷

Efterårsprognosens sidste år, 2014, er valgt som udgangspunkt. Beslutningen om at anvende et udgangspunkt, hvor der kun foreligger skøn og ikke faktiske tal, skal ses i lyset af, at de fleste EU-lande i 2011 (det seneste år med faktiske regnskabstal) havde relativt høje strukturelle underskud i kraft af krisen, mens de strukturelle underskud ventes reduceret frem mod 2014.

Holdbarhedsrapportens resultater skal ikke ses som egentlige prognoser for udviklingen i de offentlige finanser, men nærmere som en illustration af mulige scenarier, hvis der ikke gennemføres ændringer i den økonomiske politik.

S2-indikatoren: S2 er hovedindikatoren for finanspolitisk holdbarhed på lang sigt. S2 er et såkaldt holdbarhedsgab, dvs. et skøn for den permanente forbedring af den (primære strukturelle) saldo på de offentlige finanser, som ville være nødvendig for at balancere nutidsværdien af alle fremtidige offentlige indtægter og udgifter, og dermed stabilisere gældskvoten på sigt, givet de fremskrevne aldersrelaterede udgifter, samt den nuværende offentlige gæld og dens rentebyrde⁸. Et positivt holdbarhedsgab (dvs. uholdbarhed) ifølge denne indikator vil således betyde, at nutidsværdien af udgifterne overstiger nutidsværdien af indtægterne, og at den offentlige gæld derfor på lang sigt vil stige ubegrænset, med mindre der foretages finanspolitiske stramninger i forhold til den aktuelt gældende politik. Holdbarhed indebærer omvendt, at man permanent kan fastholde den aktuelle finanspolitik, herunder niveauer for skatter og offentlige udgifter m.v., givet den skønnede udvikling i aldersrelaterede udgifter m.v., og samtidig sikre en stabil gældsudvikling.

Den krævede permanente forbedring af de offentlige finanser kan opnås ved diskretionære finanspolitiske stramninger, som gennemføres nu eller senere, og som i givet fald skal være større, desto senere de gennemføres, og / eller strukturreformer, som dæmper udgiftsstigningerne og dermed forbedrer finanserne på lang sigt.

Beregningen af S2 indebærer ikke noget krav til gældsudviklingen eller det endelige gældsniveau, udover at gælden på sigt skal stabiliseres. Det betyder, at finanspolitikken ifølge S2-indikatoren kan være holdbar, selv om gælden evt. konvergerer mod et højt niveau.

Rapportens holdbarhedsberegninger baserer sig på den gældende og vedtagne økonomiske politik og antager, at de aldersrelaterede offentlige udgifter udvikler sig i

⁷ Det bemærkes, at Kommissionen selv fremhæver, at der i lyset af krisen er store usikkerheder forbundet med opgørelsen af den strukturelle saldo. Usikkerheden knytter sig især til opgørelsen af outputgab, som er afgørende for konjunkturrensningen af den offentlige saldo.

⁸ S2 er et mål for den permanente forbedring af den primære strukturelle saldo på de offentlige finanser, som under de givne antagelser, vil sikre balance mellem offentlige udgifter og indtægter over en uendelig tidshorison (dvs. overholdelse af den intertemporale budgetrestriktion), herunder inkl. de fremskrevne aldersrelaterede udgifter, samt den nuværende offentlige gæld og dens rentebyrde.

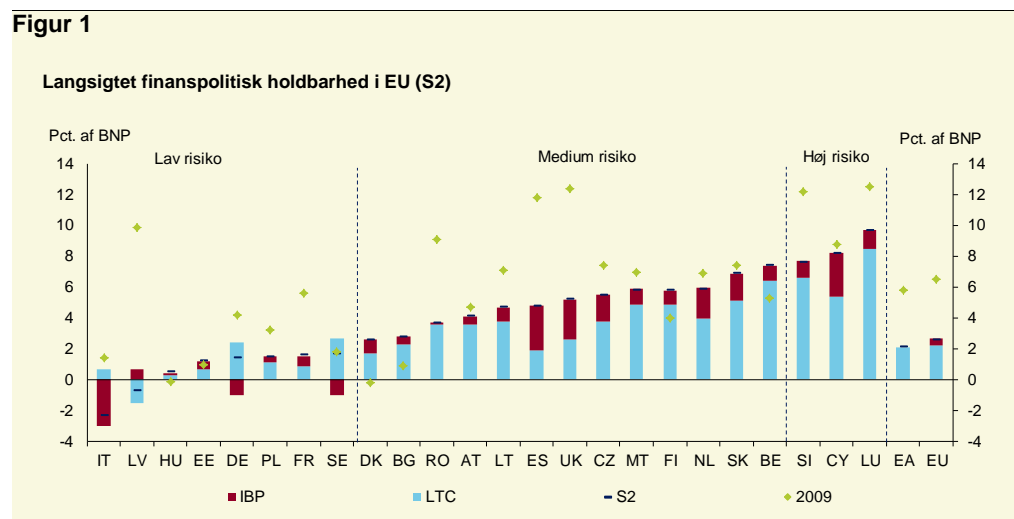

overensstemmelse med fremskrivningerne fra *aldringsrapporten 2012* frem mod 2060, og at de øvrige primære udgifter samt indtægter fremadrettet udgør en konstant andel af BNP efter 2060.

Metoden for beregning af holdbarhed svarer i store træk til den måde, man i Danmark beregner holdbarhed på, om end de konkrete resultater afhænger af de input, der lægges til grund, fx hvad angår den primære strukturelle saldo, hvor der anvendes forskellige metode i hhv. holdbarhedsrapporten og i regeringens egne skøn.⁹

S2-indikatoren kan opdeles i to komponenter, hhv. bidraget fra det budgetmæssige udgangspunkt, IBP (Initial Budgetary Position) og bidraget fra aldring, LTC (Long Term Change).

Rapportens langsigtede holdbarhedsanalyser peger på, at finanspolitisk holdbarhed vil kræve en permanent forbedring af saldoen på de offentlige finanser på omtrent 2,6 pct. af BNP i gennemsnit i EU-landene, idet der dog er stor variation på tværs af landene, jf. *figur 1*.

Anm.: Vurdering af holdbarheden i programlandene Irland, Portugal og Grækenland indgår ikke i rapporten.

Kilde: Kommissionens rapport om finanspolitisk holdbarhed 2012

Det fremgår af *figur 1*, at for EU i gennemsnit skyldes størstedelen (2,2 pct.-point) af holdbarhedsgabet de aldersrelaterede stigninger i de offentlige udgifter (LTC), mens en mindre del af holdbarhedsgabet skyldes det budgetmæssige udgangspunkt (IBP). Det langsigtede holdbarhedsgab for EU i gennemsnit er samlet set forbedret med 3,9 pct.-point siden forrige holdbarhedsrapport i 2009, hvor gabet var beregnet til 6,5 pct. af BNP i 2009. Både bidraget fra det budgetmæssige udgangspunkt og bidraget fra de aldersrelaterede stigninger i de offentlige udgifter er faldet betragteligt. Det skyldes konsolideringen og den ventede fortsatte konsolideringsindsats i perioden 2011-2014, samt at en række lande har gennemført holdbarhedsforbedrende reformer siden 2009, herunder bl.a. pensionsreformer.

S1-indikatoren: S1, det mellemfristede holdbarhedsgab fra 2014 frem mod 2030, er et skøn for den forbedring af den (primære strukturelle) saldo på de offentlige finanser fra 2014 og frem mod 2020, som er nødvendig at gennemføre og herefter fastholde i

⁹ Blandt andet anvender Kommissionen ØMU-gæld, mens Finansministeriet anvender nettogæld. Dette hænger dog sammen med, at EU-Kommissionen kun fratrækker renteudgifter i opgørelsen af den primære saldo, men Finansministeriets opgørelse fratrækker nettorenteudgifterne.

10 år frem, for at bringe gælds niveauet tilbage til Traktatens grænseværdi på 60 pct. af BNP i 2030.

Beregningen af S1-indikatoren bygger bl.a. på fremskrivningen af de aldringsrelaterede udgifter frem mod 2030, den strukturelle primære saldo i udgangspunktet 2014, samt et mål for den gældstilpasning, der er nødvendig for at gælden reduceres til 60 pct. af BNP i 2030. Ved en gæld over 60 pct. af BNP i udgangspunktet øges holdbarhedsgabet, og omvendt ved en gæld under 60 pct. af BNP i udgangspunktet reduceres holdbarhedsgabet.

I 2009 var S1-indikatoren baseret på en periode frem til 2060, og resultaterne i den seneste holdbarhedsrapport, kan således ikke sammenlignes direkte med de forrige.

Rapportens mellemfristede holdbarhedsanalyser peger på et holdbarhedsgab på 1,8 pct. af BNP i gennemsnit i EU-landene. Det enkelte lands konsolideringsbehov frem mod 2020 afhænger dog af det budgetmæssige udgangspunkt, gældsrenten i udgangspunktet, udviklingen i de aldringsrelaterede udgifter og den skønnede potentielle vækst fremadrettet. Der er ca. 5 lande, der vurderes at være omfattet af høj risiko på mellemfristet sigt. Det indebærer, at disse lande skal gennemføre årlige strukturelle budgetforbedringer på over 0,5 pct. af BNP for at bringe gælden under 60 pct. af BNP i 2030.

S0-indikatoren: Kort-sigts indikatoren, S0, er en ny indikator udviklet af Kommissionen, der er baseret på aktuelle data for 28 finanspolitiske og makro-finansielle- og konkurrenceevnevariable¹⁰, som empirisk har vist sig at være gode indikatorer for tidligere perioder med finanspolitiske og finansielle vanskeligheder. Eksempler på finanspolitiske variable er hhv. brutto- og nettogæld, ændring i det offentlige forbrug, gældsætning i den private sektor, mens makro-konkurrenceevne variable er ændringen i den reale effektive valutakurs, real BNP-vækst mv. S0 er baseret på en metode, der er fundamentalt forskellig fra metoden til beregning af S1 og S2, idet den er beregnet som en sammensat indikator, som estimerer omfanget af finanspolitisk risiko på kort sigt. Indikatoren er opgjort for årene 2009 til 2012. Resultaterne viser, at over halvdelen af EU-landene i 2009 var omfattet af høj risiko for finanspolitisk og finansiell stress på kort sigt, mens det kun er Cypern og Spanien der fortsat er omfattet af høj risiko i 2012.

Holdbarhedsrapportens resultater for Danmark

For Danmark konkluderer rapporten, at Danmark klarer sig godt mht. både S0 og S1-indikatorerne, mens indikatoren for langsigtet holdbarhed, S2, viser et behov for tiltag, der forbedrer de offentlige finanser på sigt.

S0-indikatoren er opgjort til 0,24 i 2012, hvilket ligger langt fra den kritiske grænse på 0,44. Den lave værdi afspejler, at der kun er to variable ud af 28 i beregningen af den sammensatte indikator, som antager kritiske værdier. Det drejer sig om gældsætning i den private sektor og husholdningerne.

S1-indikatoren er på -2,0. Den negative S1-indikator skyldes, at fremskrivningen (uden politik-ændringer) vil medføre at ØMU-gælden vil være under 60 pct. af BNP i 2030.

S2-indikatoren for Danmark er blevet kraftigt forværret fra ca. 0 i 2009-rapporten til 2,6 i 2012-rapporten, jf. tabel 1. Dvs. ifølge EU-kommissionens holdbarhedsrapport skal Danmark foretage en permanent forbedring af den primære strukturelle offentlige sal-

¹⁰ En række af disse indikatorer indgår også i Kommissionens analyser under proceduren for makroøkonomiske ubalancer.

do på 2,6 pct. af BNP i forhold til det skønnede udgangspunkt i 2014, hvis de offentlige finanser skal være holdbare på lang sigt.

Tabel 1

Holdbarhedsindikatorer for Danmark, Holdbarhedsrapporten 2012 og 2009			
<i>Pct. af BNP</i>	S0	S1	S2
2012 rapport	0,2	-2,0	2,6
2009 rapport		-0,6	-0,2
Ændring			2,8

Anm.: Et negativt tal angiver at finanspolitikken er overholdbar, mens et positivt tal angiver strammingsbehovet for at skabe holdbarhed.

S1-indikatoren har ændret definition: I 2009-rapporten er den defineret som den permanente ændring af den strukturelle primære saldo, som sikrer at ØMU-gælden er på 60 pct. i 2060. I 2012-rapporten er tids-horisonten flyttet til 2030, og desuden antages konsolideringen at blive indfaset fra 2014 til 2020.

Kilde: Kommissionens rapport om finanspolitisk holdbarhed 2012

Ændringen i S2-indikatoren på 2,8 pct. af BNP siden 2009-rapporten skyldes hovedsageligt en forværring i bidraget fra det budgetmæssige udgangspunkt (IBP) på 2,5 pct. af BNP, samt en mindre forværring i bidraget fra de aldringsrelaterede udgifter (LTC) på 0,3 pct. af BNP, *jf. tabel 2.*

Tabel 2

Dekomponering af ændring i S2-indikator				
<i>Pct. af BNP</i>	Strukturel primær saldo	S2 (2014)	IBP	LTC
2012-rapport	0,5	2,6	0,9	1,7
2009-rapport	2,8	-0,2	-1,6	1,4
Ændring	2,3	2,8	2,5	0,3

Anm.: I 2012-rapporten er udgangspunktet 2014, hvorfor det er den strukturelle primære saldo i 2014, der er opgivet i tabellen. I 2009-rapporten er udgangspunktet 2009, hvorfor det er den strukturelle primære saldo i 2009, der er opgivet i tabellen.

Kilde: Kommissionens rapport om finanspolitisk holdbarhed 2012.

Ændringen i bidraget fra IBP skyldes overvejende en forværring af den strukturelle primære saldo i udgangspunktet. I 2012-rapporten er udgangspunktet 2014, hvor den strukturelle primære saldo skønnes til 0,5 pct. af BNP. I 2009-rapporten er udgangspunktet 2009, hvor den strukturelle primære saldo blev skønnet til 2,8 pct. af BNP. Ændringen af udgangspunktet giver således isoleret set en forværring af den strukturelle primære saldo og dermed IBP på ca. 2,3 pct. af BNP. Dertil kommer en forværring af IBP på ca. 0,3 pct. af BNP sfa. højere ØMU-gæld og dermed højere renteudgifter.

Da valget af udgangspunkt har stor betydning for opgørelsen af den langsigtede holdbarhed, har Kommissionen valgt at beregne alternative indikatorer. Hvis man havde valgt 2011 som udgangspunkt ville S2-indikatoren blive reduceret fra 2,6 til 0,7, og dermed ville Danmarks holdbarhedsudfordringer være væsentlig lavere.

Aldringsbidraget (LTC) er beregnet som summen af de aldringsrelaterede udgifter til pensioner, sundhed, ældrepleje, uddannelse og arbejdsløshedsdagpenge. Ændringen i LTC-bidraget i 2012-rapporten ift. 2009-rapporten på 0,3 pct. af BNP skyldes øgede skøn for udgifterne til ældrepleje, mens udgifterne til offentlige pensioner vokser lang-

sommere i 2012-rapporten ift. 2009-rapporten blandt andet som følge af tilbagetrækningsreformen.

I 2012-rapporten stiger udgifterne til ældrepleje med 3,5 pct. af BNP fra 4,5 pct. af BNP i 2010 til 8 pct. af BNP i 2060. I 2009-rapporten var niveauet for ældrepleje udgifterne på 1,8 pct. af BNP i 2010 stigende til 3,2 pct. af BNP i 2060, dvs. en stigning på 1,4 pct. af BNP.

Det ændrede niveau for 2010 skyldes anvendelsen af et ændret datagrundlag, og betyder konkret at EU-Kommissionens skøn for udgifterne til ældrepleje nu ligger langt over skønnet i Danmarks Konvergens Program fra april 2012, hvor udgifterne til ældrepleje skønnes til 2,3 pct. af BNP i 2010, voksende til 3,5 pct. af BNP i 2060, dvs. en stigning på kun 1,2 pct. af BNP.

Endelig påvirkes beregningen af den langsigtede holdbarhed også af, at Kommissionens skøn for stigningen i beskæftigelse fremadrettet er lavere end de danske skøn, herunder som følge af Kommissionens vurdering af effekten af Velfærdsaftalen på beskæftigelsen.

Udkastet til rådkonklusioner

I udkastet til rådkonklusioner vedr. holdbarhedsrapporten hilses det bl.a. velkommen, at flere EU-lande, siden forrige aldringsrapport, har gennemført holdbarhedsforbedrende reformer, særligt inden for pensionsområdet, og at de forventede aldringsomkostninger i de pågældende lande derved er reduceret.

Det anerkendes, at kombinationen af svækkede offentlige finanser, øget offentlig gæld siden 2008, fremskrivningen af aldringsomkostninger og reducerede skøn for den potentielle vækst gør holdbarhed til en vigtig politisk udfordring. Derfor er det centralt at afdække og vurdere holdbarhedsrisici i den aktuelle situation.

Det bemærkes, at holdbarhedsudfordringerne i kraft af gældskrisen m.v. ikke kun er langsigtede. Nogle lande står aktuelt overfor korte og mellemfristede udfordringer i kraft af pres på offentlige finanser og høje offentlige gældsreter, mens andre har mere langsigtede udfordringer i kraft af stigende aldringsomkostninger til især pensioner, sundhed og ældrepleje. Udfordringerne skal håndteres inden for EU's overordnede tredelte strategi, der består af gældsreduktion, øget produktivitet og beskæftigelse og reformer inden for pension samt sundhed og ældrepleje.

På den baggrund hilses det velkommen, at Kommissionens anvender en flerdimensionel tilgang til vurdering af den finanspolitiske holdbarhed, baseret på de kortsigtede, mellemfristede og langsigtede udfordringer, som anvendt i Kommissionens *Holdbarhedsrapport 2012*.

Det understreges, at der er behov for at vende tilbage til et holdbart udgangspunkt for de offentlige finanser gennem målrettet og trinvis handling, og for fortsat at forbedre budgetstillingen via budgetforbedrende tiltag på linje med Stabilitets- og Vækstpagtens krav. Hvis landene efterlever deres mellemfristede mål for de offentlige finanser, vil gældsudviklingen blive bragt på en nedadgående bane.

Det bekræftes, at overholdelse af EU's finanspolitiske regler, herunder gældreduktionsreglen, er nødvendigt for at sikre holdbare gældsniveauer.

Det bekræftes, at implementeringen af Europa-2020-strategien er central for at sikre makro- og finansiel stabilitet, finanspolitisk konsolidering, og handling der kan afføde holdbar vækst. Udfordringen med at sikre holdbarhed i de offentlige finanser skal afspejles inden for alle aspekter af det økonomiske samarbejde.

Det understreges at omfattende og fyldestgørende reformer af hhv. pensioner, sundhedssystemer, og ældrepleje kan påvirke holdbarheden af de offentlige finanser betydeligt. Især reformer, der forlænger arbejdslivet, herunder pensionsreformer, der regulerer pensionsalderen med levealderen, og reformer som øger ungdomsbeskæftigelsen er centrale.

Indenfor reformer af sundhedssystemerne lægges der vægt på, at disse reformer dels sikrer effektivitet i anvendelsen af offentlige ressourcer, samtidig med at der sikres et passende udbud af sundhedsydelser af en vis kvalitet. Mere 'value for money' er en forudsætning for at sikre universal adgang til sundhedsydelser, samt lighed og solidaritet inden for sundhedsområdet især for de aldrende befolkningsgrupper, givet stramme budgetrammer. Det anerkendes, at det seneste årtis arbejde for at begrænse udgiftsvæksten indenfor sundhed og ældrepleje skal styrkes yderligere, samtidig med at der fortsat sikres universaladgang til sundheds- og plejeydelser.

Rådet opfordrer landene til at vedtage holdbarhedsforbedrende strategier i deres kommende stabilitets- og konvergensprogrammer, og medlemslandene og Kommissionen inviteres til at anvende holdbarhedsresultaterne i deres analyser og forslag indenfor implementeringen af Europa-2020-strategien.

Rådet opfordrer Kommissionen og den økonomisk-politiske komité til at opdatere sin holdbarhedsrapport i 2015 på baggrund af yderligere opdaterede metoder til at vurdere de offentlige finansers langsigtede holdbarhed, herunder finanspolitiske risici på kort-sigt.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Sagen har ikke været forelagt Europa-Parlamentet.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ingen direkte statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ingen direkte samfundsøkonomiske konsekvenser. I det omfang rapporten og rådskonklusionerne fører til gennemførelsen af reformer, der forbedrer holdbarheden af de offentlige finanser i EU-landene, vil dette have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark og EU-landene som helhed.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Rapporten om de økonomiske konsekvenser af aldring (Aldringsrapporten 2012), hvis fremskrivninger danner grundlag for holdbarhedsrapporten, blev drøftet på ECOFIN den 15. Maj 2012 og blev i den forbindelse fremlagt i Folketingets Europaudvalg d. 11. Maj 2012.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter holdbarhedsrapporten, der er en værdifuld del af arbejdet med at sikre holdbare offentlige finanser i EU-landene via konsolidering og reformer.

Regeringen noterer, at holdbarhedsrapportens vurdering af Danmarks langsigtede holdbarhedsudfordringer umiddelbart viser et andet billede end både regeringens vurderinger og DØR's vurderinger, der peger på, at de offentlige finanser aktuelt er holdbare på lang sigt.

Regeringen vurderer, at det i nogen grad skyldes, at EU's beregninger af den strukturelle saldo for Danmark afviger fra regeringens beregninger. Herudover skyldes forskellen i vurderingen af holdbarheden, at Kommissionen kun indregner en beskeden effekt på beskæftigelsen af Velfærdsaftalen, samt at skønnet for udviklingen i de aldringsrelaterede udgifter er baseret på et ændret datagrundlag i forhold til tidligere beregninger.

Ifølge Finansministeriets fremskrivninger ville de offentlige finanser i Danmark være overholdbare, hvis man foretog en permanent forbedring af den primære offentlige saldo på linje med rapportens anbefalinger.

Regeringen kan støtte udkastet til rådskonklusioner.

Andre landes holdning

Der ventes generel opbakning til holdbarhedsrapporten og indholdet af rådskonklusionerne.

Bilag 1. Holdbarhedsindikatorer i EU-landene 2012

Tabel 1

Indikatorer					
	S0	S1	S2	IBP*	LTC**
IT	0,3	0,6	-2,3	-3,0	0,7
LV	0,3	-2,0	-0,7	0,7	-1,5
HU	0,3	-0,4	0,5	0,1	0,3
EE	0,3	-3,4	1,2	0,5	0,7
DE	0,0	-0,3	1,4	-1,0	2,4
PL	0,3	0,1	1,5	0,4	1,1
FR	0,2	1,9	1,6	0,6	0,9
SE	0,2	-3,6	1,7	-1,0	2,7
DK	0,2	-2,0	2,6	0,9	1,7
BG	0,4	-1,5	2,8	0,5	2,3
RO	0,3	-1,4	3,7	3,6	3,6
AT	0,1	2,6	4,1	0,5	3,6
LT	0,2	0,3	4,7	0,9	3,8
ES	0,4	5,3	4,8	2,9	1,9
UK	0,3	5,0	5,2	2,6	2,6
CZ	0,2	1,3	5,5	1,7	3,8
MT	0,3	2,0	5,8	1,0	4,9
FI	0,1	2,0	5,8	0,9	4,9
NL	0,1	2,2	5,9	2,0	4,0
SK	0,3	2,2	6,9	1,8	5,1
BE	0,2	6,2	7,4	1,0	6,4
SI	0,2	3,2	7,6	1,1	6,6
CY	0,6	8,2	8,2	2,8	5,4
LU	0,2	0,3	9,7	1,2	8,5
EU	-	1,8	2,6	0,5	2,2
EA	-	1,7	2,1	0,0	2,1

Anm.: *IBP er bidraget til S2 fra det budgetmæssige udgangspunkt. ** LTC er bidraget til S2 fra fremskrivningen af de aldringsrelaterede udgifter. Vurdering af holdbarheden i programlandene Irland, Portugal og Grækenland indgår ikke i rapporten.

Kilde: Kommissionens rapport om finanspolitisk holdbarhed 2012.